

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Актуально

Руслана КОЦЮБА: «Декларація та Конституція України: гарантії ядерної безпеки громадян і народу»

▶ СТОР. 8

«Народна сила»

Помилки чиновників. Хто виправлятиме?

▶ СТОР. 10

Героям слава!

Повернувся, щоб боронити рідних і всю країну

▶ СТОР. 11

№ 175 (5925) СУБОТА, 13 ВЕРЕСНЯ 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Без жорсткого контролю реалізація мирного плану неможлива

У ході офіційного візиту до Королівства Норвегія Голова Верховної Ради України Олександр Турчинов виступив перед учасниками Конференції голів парламентів «Демократія, суверенітет та безпека в Європі» **(виступ публікується)**, а також провів низку зустрічей із керівниками міжнародних парламентських організацій та парламентів європейських країн.

▶ СТОР. 2

Санкції все-таки запроваджені

Учора в «Офіційному віснику ЄС» таки з'явився перелік нових обмежувальних заходів проти РФ. Раніше у Брюсселі заявляли, що введення їх у дію залежатиме від перемир'я на Донбасі. Та, схоже, на Заході мають підстави не довіряти Кремлю. **Як уже повідомляв «Голос України»**, запропонований пакет санкцій є «новим старим», оскільки він не становить переходу на вищий (третій) рівень, а лише доповнює ті, які були ухвалені 31 липня. Передбачається, зокрема, обмеження доступу російських державних банків та нафтових компаній до європейського ринку капіталів. Вони не зможуть залучати гроші більш як на 30 днів.

▶ СТОР. 7

Долю Угоди про асоціацію вирішували в «Арсеналі»

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

Президент України Петро Порошенко заявив, що Верховна Рада ратифікує Угоду про асоціацію між Україною та ЄС 16 вересня. Тобто найближчого вівторка. Про це він повідомив учора, виступаючи перед учасниками 11-ї щорічної Ялтинської Європейської Стратегії (YES)** (на знімку), **яка сьогодні завершить роботу в Києві. Президент Європарламенту Мартін Шульц, який теж є гостем YES, у своєму зверненні підтвердив, що ратифікація відбуватиметься синхронно в українському та європейському парламентах в один день. Нагадаємо: напередодні Росія представила Києву і Брюсселю список своїх вимог щодо Угоди. До того ж у Білокам'яній наполягають на їх пакетному прийнятті ще до ратифікації документа парламентами.

Аналіз російських вимог свідчить, що Москва прагне виключити із взаємної лібералізації торгівлі України з ЄС (відмовитися від скасування або значного зменшення імпортних мит. — Ред.) низку товарів — загалом 2376 тарифних ліній із 11600, зазначених в Угоді про асоціацію. Тобто Москва пропонує Києву і Брюсселю вилучити з їх вільної торгівлі понад 20 відсотків товарів.

▶ СТОР. 3

До уваги!

Передплата-2015 стартувала

«Голос України» першим повідомляє про зміни в законодавстві і про новини звідусіль. Газета — порадниця, друг і співрозмовник.

Передплату на «Голос України» українською чи російською мовами приймають усі відділення поштового зв'язку міста, району, селища міського типу чи села.

Передплатна ціна: п'ятиразового виходу газети на тиждень (крім неділі та понеділка) для індивідуальних передплатників становить **16,00** гривень на місяць; тиразового — (вівторок, четвер і п'ятниця) для індивідуальних передплатників — **12,00** гривень на місяць. П'ятиразовий вихід газети на тиждень (крім неділі та понеділка) для підприємств, установ та організацій — **40,00** гривень на місяць.

У ці суми входить вартість приймання передплати та доставки газети до передплатників.

«Голос України» — це твій вибір, читачу, твоя газета!

ПОДІЯ

Став до ладу новий термінал

Контейнерний термінал на Карантинному молу державного підприємства «Одеський морський торговельний порт» прийняв у тестовому режимі перше судно. **Як повідомив перший заступник керівника Адміністрації морських портів України Юрій Васьков**, першу і другу черги термінала вже введено в експлуатацію, отримано всі необхідні державні свідоцтва та сертифікати.

На першому етапі роботи термінала Одеський порт зможе приймати сучасні контейнеровози підвищеної місткості — 8 тис. TEU (умовна одиниця виміру місткості вантажних транспортних засобів), завдовжки до 323 і осадкою до 14 метрів. На другому — завдовжки до 364 м з осадкою 15,5.

Нагадаємо, що Одеський морпорт і «ГПК-Україна» (дочірнє підприємство HPC Hamburg Port Consulting GmbH) розпочали реалізацію цього проекту 2010 року, **інформує наш власкор В'ячеслав ВОРОНКОВ.**

КОРОТКО

■ Київський кінофестиваль «Молодість», що стартує 25 жовтня, оголосив перші стрічки повнометражного міжнародного конкурсу. Директор фестивалю Андрій Халпахчі переконує, що цьогоріч у всіх категоріях буде представлено українське кіно. Як відомо, до складу журі фестивалю запросили режисера Олега Сенцова, **повідомляє «Українська правда».**

■ У неділю Миколаїв відсвяткує свій 225-й ювілей. Традиційний День міста планують провести без гучних урочистостей, проте зі смаком. Найцікавішими для городян обіцяють стати паради наречених і малюків. Останні сидітимуть в екіпажах-колясках, створених за фантазією їхніх батьків, **передає наш власкор Ірина НЕЖИГАЙ.**

На світових торгах ціни на нафту опустилися нижче позначки 98 доларів за барель через низький попит — *УНІАН*

Без жорсткого контролю реалізація мирного плану неможлива

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Під час зустрічі з **Президентом Парламентської асамблеї ОБСЄ Ілкка Канервою** *(на знімку)* сторо-

ни обговорили поточну ситуацію в Україні, зокрема, агресію Російської Федерації по відношенню до нашої країни. О. Турчинов поінформував, що, незважаючи на заяви Російської Федерації щодо припинення режиму вогню на території України, триває обстріл позицій українських військових. «Незважаючи на заяви, що вони виводять свої підрозділи, значна частина військових та весь арсенал зброї залишається на території України», — сказав керівник парламенту. Тому, за його словами, наша країна потребує допомоги від спостережних місій, зокрема, ОБСЄ, у частині постійного контролю за виведенням російських військ і зброї та «жорсткого контролю за кордоном». «Без цього реалізація мирного плану неможлива», — пояснив О. Турчинов.

Про поточну ситуацію в Україні та агресію Російської Федерації по відношенню до нашої країни йшлося і під час зустрічей керівника українського парламенту з **Прем'єр-міністром Королівства Норвегія Ерною Солберг** *(на знімку)*, **Президентом Стортингу Королівства Норвегія Олеміком Томмессеном та міністром закордонних справ Норвегії Бьорге Бренде.**

О. Турчинов відзначив: поки російські війська та зброя не будуть виведені з території України, не можна припиняти міжнародний тиск на агресора.

«Зараз постійно здійснюються спроби зірвати мирне врегулювання конфлікту, тому актуальність додаткових санкцій по відношенню до Російської Федерації в жодному разі не зменшується», — сказав він.

Зі свого боку, норвезька сторона висловила переконання в тому, що Україна зможе подолати всі труднощі, що постали на її шляху.

Зокрема, Прем'єр-міністр висловила беззастережну підтримку Україні та наголосила на тому, що Норвегія «готова всіляко допомагати» нашій державі. Також сторони обговорили стратегічні питання інтенсифікації двостороннього співробітництва в економічній та енергетичній сферах.

О. Турчинов відзначив важливість співпраці в енергетичній сфері, особ-

ливо зважаючи на «енергетичну блокаду та шантаж України» з боку Росії. Адже Норвегія є одним із головних постачальників газу до Європи.

Під час зустрічі з **Виконавчим директором норвезько-української торгової палати Хенріком Сейпом** наголошувалося на потребі інтенсифікації двосторонньої співпраці та залучення норвезьких інвестицій в українську економіку.

О. Турчинов підкреслив, що незважаючи на військові дії, Україна розпочала серйозне реформування економіки, зокрема, у частині спрощення системи оподаткування та приведення системи вітчизняного законодавства у відповідність до європейських стандартів.

«Ми хочемо створити привабливі умови для інвесторів», — наголосив О. Турчинов, підкресливши, що планується ухвалити важливі законодавчі ініціативи, спрямовані на боротьбу з корупцією.

Своєю чергою, Х. Сейп наголосив на зацікавленості його країни у подальшому розвитку торгових відносин з Україною, особливо в ІТ-сфері, енергетиці та АПК. Започатковано програму навчання українських студентів та молодих підприємців на базі Київської школи економіки та університету Нурланда з метою інтенсифікації розвитку норвезько-українського бізнесу. «Ми бачимо великий потенціал України», — зазначив Х. Сейп, висловивши сподівання на активізацію двосторонньої співпраці.

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

ДОСЛІВНО

Голова Верховної Ради України Олександр ТУРЧИНОВ:

— Припинення агресії Російської Федерації є запорукою відновлення стабільності в Європі.

ВИСТУП Голови Верховної Ради України Олександра Турчинова на Європейській конференції голів парламентів «Демократія, суверенітет та безпека в Європі»

(м. Осло, 11—12 вересня 2014 року)

Шановні колеги,

Пані та панове!

Європа пережила дві світові війни — наймасштабніші збройні конфлікти в світовій історії, які принесли смерть та страждання мільйонам людей на континенті.

Досвід двох світових війн вчить: переможців у третій світовій війні не може бути. Вона буде кінцем людства. Але цей сумний досвід вчить й іншого: нечувані до того трагедії багатьох народів та держав, незчисленні втрати людських життів — прямий результат політики умиротворення агресора, потурання його зухвалим викликам та загарбницьким вимогам.

Пам'ятаючи ці жахливі уроки, протягом сімдесяти років, що минули з того часу, міжнародне співтовариство у тривалій копіткій роботі створювало світову систему стримувань та противаг. Вибудовувалась система сучасного міжнародного права, яка б дозволила уникнути повторення нищівних війн. Повага до прав людини, верховенство права та демократія стали ключовими цінностями сьогоднішньої Європи. Шлях до усвідомлення виняткової цінності цих принципів був тривалим та складним. Заради Європи, яка на початку налічувала лише десять країн-членів, знадобилося 60 років для того, щоб об'єднати сьогодні держави всього Європейського континенту.

Але, на превеликий жаль, примара великої нової війни сьогодні знову повертається в наш спільний європейський дім.

Частина суверенної території нашої держави — Крим — була віроломно окупована Росією з наступною анексією українського півострова. В Автономній республіці України Росія захопила всі військові об'єкти, державні установи, корпоративні та приватні активи, грошова система переведена на розрахунки у російській валюті, населення примушують змінювати громадянство, освітні заклади переведені на програми російських шкіл та вищих навчальних закладів.

На сході української землі Росія розгорнула систему

Голова Верховної Ради України Олександр Турчинов виступає на Європейській конференції голів парламентів.

масштабного терору та насильства проти українського населення. Терористи вбивають і катують людей, беруть заручників, у тому числі представників ЗМІ та міжнародних спостерігачів, тероризують цивільне населення, яке використовують як «живий щит». Широким потоком через російський кордон йде сучасна військова техніка та озброєння, позиції українських військових, а також українські міста та села знищуються артилерійським та залповим вогнем з території Росії. А наприкінці серпня відбулося повномасштабне військове вторгнення регулярних військ Росії, колон важкої техніки та ударних десантних підрозділів. Цю картину агресії доповнює безпрецедентна концентрація російської військової сили вздовж українських кордонів на сході та півдні нашої держави, що може стати знаряддям повномасштабної континентальної війни.

Українське суспільство щодня живе у стані глибокого стресу — гинуть сотні українців, тисячі залишаються без даху над головою і впевненості у завтрашньому дні під рефрен офіційних заяв Москви про її нібито непричетність до подій, що нею ж розгортаються в Україні. Чи не нагадує така політика цинізму та антигуманності вищого рівня події напередодні Другої світової війни?

У росіян є приказка: «Не пойман, не вор». Уже спіймали. І не один раз, і не двічі. Надто багато неспростовних доказів: зброя, регулярні війська, потоки фінансів та військової техніки, що постачаються з Росії, викрадені українські діти та захоплені громадяни України, які насильно переміщають на російську територію. Однак Росія й надалі втовкмачує: «Ми тут ні до чого, це все Україна, або США, або ЄС, або весь західний світ. Але не Росія». Тому наводити нові докази, говорити про нові факти — справа марна. Маємо визнати, від розміру доказової бази вже нічого не зміниться. Світ і так знає справжнього винуватця кровопролиття, що триває в Україні. Росія створила в Європі новий регіон нестабільності та збройного протистояння, та продовжує у тому ж дусі, надалі розхитуючи основи української державності та поглиблюючи нестабільність в Європі.

Хочу наголосити, що керівництво України, український народ сповнені рішучості обстояти свою незалежність, захистити територіальну цілісність держави, не допустити подальших жертв серед населення та військових, врятувати від руйнації та відродити економіку країни.

Саме ця філософія є головним підґрунтям мирного плану та рішення керівництва України щодо спроби зупинити криваву бойню шляхом ведення переговорного процесу. Досягнуті у Мінську перші домовленості дозволяють головним чином розв'язати військові та гуманітарні проблеми: негайно припинити вогонь, провести обмін пораненими та полоненими, мінімізувати загрози мирному населенню, відновити інфраструктури життєзабезпечення міст. На жаль, крихкому миру на сході України загрожують постійні та свідомі провокації російських найманців та сепаратистів, які продовжують вести військові дії проти українських підрозділів, спрямовані на зрив переговорного процесу. Мета таких провокацій є очевидною — не допустити подальшого політичного розв'язання конфлікту, продовження війни Росії проти України, перетворення сходу та півдня України на чорну діру нового військового конфлікту в Європі.

Шановні колеги!

Україна вдячна міжнародній спільноті за підтримку, за рішуче засудження військової агресії Росії та запровадження санкцій. Разом з тим ми закликаємо міжнародне співтовариство вжити подальших термінових і дійових заходів, щоб зупинити агресію Росії, яка цинічно нехтує засадничими принципами і нормами міжнародного права. Ціна подальших затримок — зростання кількості жертв, в тому числі серед мирного населення, відповідальність за які лежить виключно на російських окупантах. Отже, ідея посилення тиску на Росію новими санкціями не втрачає своєї актуальності й після Мінська. Нестійке перемир'я та вимушене припинення вогню може замінитися надійним миром та тривалою стабільністю лише за умов повного виведення російських регулярних військ та їх найманців разом з технікою та озброєннями з території України, встановленням суцільного та жорсткого контролю за кордоном між двома країнами. Наголошу при цьому, що Україна вважає обов'язковим елементом стабілізації ретельне спостереження ОБСЄ та місіями інших міжнародних спостерігачів за виведенням російських військ, техніки та озброєнь з української території та недопущенням порушення російськими військовими українських кордонів. Поки цього не відбудеться, не можна припиняти координацію дій та зменшувати тиск на агресора.

Хочу нагадати, що російська агресія спрямована не лише безпосередньо проти України. У широкому контексті це загроза й для всієї Європи, та й усього світу. Адже вона веде до повної руйнації існуючої системи міжнародних відносин та міжнародного права, нівелює його засадничі принципи, підриває атмосферу довіри між державами. Це момент кризи для світової спільноти.

Ми повинні спільно змусити Кремль негайно припинити поставки зброї, фінансування терористів-найманців та відкликати російських військових з території України. Це єдиний спосіб відновити мир і стабільність в Україні та за її межами.

Україна та її народ заслужили, в тому числі кров'ю людей, зокрема, на барикадах Революції гідності, на українських Майданах мирного життя в спільному європейському домі. Вперше в історії нашого континенту мільйони людей повстали на боротьбу з готовністю пожертвувати саме життя за мрію європейської єдності, за право жити в європейській спільноті, що проголошує головними цінностями особистість, верховенство права, демократію, мир та стабільність.

Ми не маємо альтернативи європейській інтеграції нашої країни. У цьому місяці синхронно з Європейським Парламентом Верховна Рада України ратифікує Угоду про асоціацію між Україною та Європейським Союзом. Ми щиро вдячні усім країнам та парламентам, які підтримали нас, ратифікувавши Угоду.

Українська влада і народ України докладають усіх зусиль, щоб подолати всі труднощі й повернути країну до мирного демократичного розвитку. Ми закликаємо міжнародних партнерів допомогти нам на шляху до об'єднаної Європи, у проведенні демократичних змін та реформ в Україні, допомогти в нашій боротьбі проти агресії, в тому числі шляхом надання військово-технічної допомоги.

Я вірю, що спільними зусиллями нам вдасться подолати цю кризу.

Україна завжди прагнула миру, демократії і стабільності. Ми віримо, що разом ми не допустимо повторення часів терору і залякування з боку тих, хто прагне до світового панування.

Дякую за увагу.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Голова Верховної Ради наголосив, що для України дуже важливим є прихід інвесторів

Долю Угоди про асоціацію вирішували в «Арсеналі»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

До слова, обґрунтованість таких вимог Москви вчора у Брюсселі обговорював міністр закордонних справ України Павло Клімкін під час тристоронньої зустрічі Україна—ЄС—Росія щодо імплементації Угоди про асоціацію між Україною та ЄС. Адже зрозуміло, що головною метою російських «побажань» є не так втілити їх у життя, як відкласти процес ратифікації Угоди про асоціацію. Кремль у будь-який спосіб хоче затягнути переговори до моменту, коли матиме кращу переговорну позицію з цього приводу.

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

Водночас, повертаючись до перебігу YES, треба сказати, що зустрічі цього разу зі зрозумілих причин відбувалися в Києві, а не в Ялті. Лівадійський палац замінили на Мистецький Арсенал. Утім, чи не вперше форум зібрав таких впливових учасників. Зокрема, серед гостей — Президент Єврокомісії Жозе Мануель Баррозу, Президент Європарламенту Мартін Шульц, комісар ЄК з питань розширення Штефан Фюле, президент Естонії Тоомас Гендрік Ільвес. Окрім них, до Києва прибули понад 350 провідних представників політичних, ділових і громадських кіл з понад 20 країн світу. Зі світових знаменитостей, які вчора виступали, — експосадовці НАТО, МВФ та МЗС Німеччини, Польщі Хав'єр Солана, Домінік Стросс-Кан та Йошка Фішер, Александр Квасневський. Серед українських відомих осіб — лідер кримських татар Мустафа Джемілєв, екс-президенти Леонід Кучма та Леонід Кравчук, міністр закордонних справ Павло Клімкін, глава НБУ Валерія Гонтарєва, столичний міський голова Віталій Кличко та багато інших урядовців і громадських діячів.

Звичайно, головна мета форуму — обмінятися думками з приводу майбутнього України, представити свої концепції розвитку. Натомість учора, окрім інформації стосовно ратифікації Угоди про асоціацію, лунало багато неприємних оцінок російської влади. «Ми не можемо прийняти те, що більші країни залякують менші, що міжнародне право стосується лише декого, але не всіх», — заявив Президент Європарламенту Мартін Шульц, явно натякаючи на нашого північного сусіда. «Хоробрі українці своїми життями відстоюють право жити таким життям, яке самі обрали», — додав він. Президент Естонії й узагалі розкритикував нинішню геополітичну ситуацію у світі. «Я дедалі більше розчаровуюся коментарями на кшталт «звичайно, це російська сфера інтересів», — натякнув він на тих політиків та експертів, які сьогодні активно штовхають Київ на будь-яких умовах домовлятися з Москвою. «Росія порушила фундаментальні домовленості, які діяли протягом 70 минулих років», — підсумував естонський лідер.

Водночас не секрет, що найважливіші переговори на таких зустрічах відбуваються за лаштунками, так би мовити, «на полях зустрічі». Широкій громадськості їх результати рідко стають відомі. Утім, часто вони мають вирішальний вплив на долю країни.

Вл. інф.

ПРИВІТАННЯ

Особовому складу та ветеранам танкових військ

Дорогі друзі!
Щиро вітаю вас із професійним святом — Днем танкістів!

Історія танкових військ — одна з героїчних та яскравих сторінок військового літопису, в якому славні перемоги воїнів-танкістів у битвах у роки Великої Вітчизняної війни здобули їм всенародну шану. Саме в жорстоких боях гартувався надійний броньований щит держави.

Нині танкові війська — головна ударна сила Сухопутних військ. Висока виучка їх особового складу допомагає з честю вирішувати найскладніші бойові завдання.

І сьогодні воїни-танкісти 1-ї окремої танкової бригади, 17-ї окремої танкової бригади, 300-го навчального танкового полку 169-го навчального центру, танкових батальйонів 28-ї окремої механізованої бригади, 92-ї окремої механізованої бригади, 93-ї окремої механізованої бригади, 51-ї окремої механізованої бригади роблять неоціненний внесок у справу захисту нашої Батьківщини під час проведення антитерористичної операції.

Українське суспільство, всі ми низько вклоняємося сьогоднішнім героям, які, ризикуючи життям, виявляють величезну силу людського духу, високий професіоналізм і священну віру у правоту своєї справи — боронити политу кров'ю рідну землю.

Бажаю міцного здоров'я вам і вашим близьким, щедрої долі, родинного тепла, надійного тилу, впевненості в щасливе майбутнє нашої Вітчизни!

Голова Верховної Ради України Олександр ТУРЧИНОВ.

Шановні друзі, кінематографісти та всі небайдужі до кіно!

Вітаю вас із Днем українського кіно.

Дехто говорить, що українського кіно немає, інші — що його ніколи не було, але я скажу, що українське кіно — було, є і буде!

Сподіваюсь, що війна вже незабаром стане історією, але ми її сприйматимемо саме через призму світосприйняття творчої групи «Вавилон'13» та тих героїв-документалістів, які, попри небезпеку, не випускають з рук камер, фіксують цю трагічну та героїчну віху нашої історії.

Жан-Люк Годар сказав: «Кіно — це правда 24 кадри за секунду». Дякую всім, хто творить сьогодні цю правду, незважаючи на майже повну відсутність державного фінансування. Будьте певні, Україна переможе і не забуде своїх героїв!

Голова Верховної Ради України Олександр ТУРЧИНОВ.

Родини загиблих потребують житла

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Під час антитерористичної операції на сході країни загинув 101 військовослужбовець з Львівщини. Більшість родин загиблих потребують поліпшення житлових умов, але Кабінет Міністрів для цього поки що виділив лише 214 тисяч гривень.

Народний депутат України Ірина Сех звернулася до Прем'єр-міністра Арсенія Яценюка з проханням збільшити з державного бюджету фінансування на житло для родин полеглих на сході.

11 серпня 2014 року Міністерство регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України звернулося до Львівської ОДА з проханням надати інформацію про потребу в коштах для придбання житла (проведення капітального ремонту, погашення іпотечного кредиту тощо) сім'ям військовослужбовців та працівників правоохоронних органів, які загинули під час проведення антитерористичної операції.

«У відповідь на лист Львівська ОДА подала матеріали щодо родин 17 осіб, які на той час були в переліку. Проте Кабінет Міністрів України виділив Львівщині лише 214,7 тис. грн. із 23,617 млн. грн., які було розподілено між обласними державними адміністраціями, — тобто найменшу суму з усіх областей», — підсумувала народний депутат.

Ірина Сех зазначає, що на сесії Верховної Ради прем'єр поінформував депутатів про виділення з державного бюджету 100 млн. грн. для забезпечення житлом родин загиблих військовослужбовців. Народний депутат просить повідомити критерії, на підставі яких видано розпорядження КМУ від 13.08.2014 р. №729-р «Про виділення коштів для закупівлі житла», а також виділити кошти для забезпечення житлом сімей загиблих військовослужбовців із Львівщини.

Богдан КУШНІР.

Львів.

ВИБОРИ-2014

Офіційних спостерігачів матимуть 26 громадських організацій

Центральна виборча комісія зареєструвала 15 кандидатів у народні депутати України, які балотуються в одномандатних виборчих округах у порядку самовисування. Отже, **як повідомили у відділі взаємодії зі ЗМІ секретаріату ЦВК**, станом на дев'яте вересня зареєстровано 56 кандидатів. На своєму останньому засіданні ЦВК також зареєструвала довірених осіб деяких кандидатів-мажоритарників.

Крім того, вивчивши клопотання семи громадських організацій, Центрвиборчком надав дозвіл «Всеукраїнському об'єднанню «Відродження Київської Русі» мати офіційних спостерігачів під час позачергових виборів народних депутатів 26 жовтня 2014 року, Всеукраїнській громадській організації «Сила Країни» та Громадській організації «Фронт змін» — на території України, Дніпропетровській обласній громадській організації «Народний контроль» — на території Дніпропетровської області, громадській організації «Миколаївський обласний клуб виборців» та Миколаївській обласній громадській організації «За прозорі вибори» — на території Миколаївської області, Хмельницькій обласній громадській організації «За конкретні справи» — на території Хмельницької області. Тож дозвіл мати офіційних спостерігачів під час позачергових виборів народних депутатів отримали 26 громадських організацій.

Водночас, розглянувши заяви суб'єктів подання кандидатур до складу ОВК про заміну їх членів, а також заяву голови ОВК про складення своїх повноважень без припинення членства в комісії, ЦВК внесла деякі зміни до складу окружних виборчих комісій.

Верховна Рада оновиться більш як наполовину

До позачергових парламентських виборів залишилося півтора місяця. Які політичні сили зможуть подолати п'ятивідсотковий бар'єр і наскільки оновиться склад Верховної Ради в інтерв'ю «Голосу України» розповіли політологи.

Керівник Центру політичного аналізу «Пента» Володимир Фесенко:

«За моїми прогнозами, п'ятивідсотковий бар'єр на парламентських перегонах долають «Блок Петра Порошенка», Радикальна партія Олега Ляшка, партії «Громадянська позиція», «Сильна Україна», ВО «Батьківщина» та політична сила, яку очолять Арсеній Яценюк та Олександр Турчинов, а також «УДАР», якщо окремо підуть на вибори.

За партійними списками парламент буде оновлено приблизно на дві третини, а можливо, й більше. За мажоритарною складовою — майже наполовину, тому що не відбудуться вибори в Криму і ще не знаємо, на скількох округах на Донбасі. За кількісними параметрами склад Верховної Ради оновиться приблизно на 60 відсотків.

Активістів Євромайдана в прохідну частину списку внесе більшість політичних сил, представники яких були на Майдані».

Директор Агентства моделювання ситуацій Віталій Бала:

«На сьогоднішній день в парламент проходить шість політичних сил. Але їх кількість може зменшитися або збільшитися, враховуючи те, що в країні війна і це дуже впливає на емоційний фон громадян під час прийняття рішень.

Нинішні виборчі правила, безумовно, зменшують можливість проходження до Верховної Ради нових людей. Зокрема, мажоритарна складова не дає можливості потрапити в парламент громадянам, які не мають відповідних фінансових ресурсів. Але не в усіх, хто заробив гроші, є високі моральні якості. Тому можемо розраховувати на політичні сили, котрі залучають нових осіб та нові партії. Тільки в цьому контексті можна розраховувати, що серед них зайдуть люди з іншим світоглядом, баченням країни, і це вселяє певний оптимізм.

Вибори є і будуть люстрацією для громадян. Чи обиратимуть вони тих, хто може щось змінити, чи знову голосуватимуть за бренди? Прикладом цього є перейменування партії «Солідарність» на «Блок Петра Порошенка». Хотілося б, щоб люди обирали не тому, що це блок Президента, а за пропозиціями порядку денного, які пропонують політичні сили. На жаль, певні популістські гасла будуть основними у виборчих компаніях партій.

Добре, що до прохідної частини списку включатимуть активістів Євромайдана. Але проблема в тому, що туди потраплять відомі люди. Не всі вони будуть здатні продуктивно виконувати свою роботу в парламенті. Адже формування уряду показало, що до роботи деяких міністрів, які були на Майдані, є питання».

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

ОФІЦІЙНО

У зв'язку з виключенням із списків вважати недійсними посвідчення помічників-консультантів:

народного депутата України Дубового О.Ф.:
Козловської Сніжани Анатоліївни (номер посвідчення 134/14);

народного депутата України Ільюка А.О.:
Наджафлі Емін Муса огли (номер посвідчення 352/07);

народного депутата України Канівця О.Л.:
Панібратенка Олега Івановича (номер посвідчення 350/31);

народного депутата України Капліна С.М.:
Зв'ягольського Богдана Володимировича (номер посвідчення 367/14);

народного депутата України Чуба В.Є.:
Мавлянова Данила Бешимовича (номер посвідчення 334/24).

Управління кадрів.

Третій батальйон 79–ї окремої аеромобільної бригади «Фенікс» провів вогневу підготовку та медичні навчання на полігоні під Миколаєвом. Десантники відшліфовували навички стрільби з великокаліберних кулеметів і гранатометів та запускали безпілотники, *інформує наш власкор Ірина Нежигай*

Серед волонтерів навіть діти

Восьмирічний Іванко Павлишин із міста Сарни (Рівненщина) гроші, які збирав на ноутбук, віддав на допомогу армії. Тепер з гордістю каже, що він — волонтер. — Іванко — син одного з наших активістів, — каже Ольга Ратич, яка очолює в місті громадський пункт збору гуманітарної допомоги для потреб українських військовослужбовців. — Хлопчик до нас часто заходить. А нещодавно приніс скарбничку. У ній було 275 гривень, які збирав на ноутбук. Сказав, що військовим ці гроші потрібніші. За них придбали два бушлати.

Свій штаб сарненські волонтери умовно називають: «Допомога армії». Кількість посилок, які вони відправили військовим, вже сягає кількох десятків. Нещодавно почали закуповувати теплий одяг. Уже мають півсотні комплектів. Раніше придбали близько 80 бронежилетів. Кладуть у коробки для воїнів АТО також дитячі малюнки і синьо-жовті прапори, пошиті на місцевому підприємстві.

— Щодня сюди, як на роботу, йдемо. Спершу в нас було всього двоє волонтерів, а зараз — 11, — зазначає Ольга Ратич. — Увесь час люди приходять. Приносять хто продукти, хто засоби гігієни. Щоб закупити ліки, організовуємо різні акції зі збору коштів. Із скринькою виїжджаємо на місцевий ринок, а також до сусідніх райцентрів Дубровиці, Рокитного.

Для Ольги Ратич усі чоловіки, які зараз на сході України, — наче рідні. Бо й сама чекає з АТО сина, який пішов добровольцем у батальйон «Горинь». Ще один її син — прикордонник, чоловік — теж військовий.

Надія АДАМЧУК.

Гоща
Рівненської області.

Восьмирічний Іванко Павлишин віддав свої гроші, які збирав на ноутбук, на потреби армії.

Ольга Ратич на пункті допомоги воїнам АТО у Сарнах.

Луганськ може стати містом–пасткою?

У Луганській області створено 11 виборчкомів

Центральна виборча комісія створила в Луганській області окружні виборчі комісії із виборів до Верховної Ради. Їх — одинадцять. Заступник голови Центрвиборчкому Андрій Магера підкреслив, що ухвалюються всі заходи, щоб вибори відбулися скрізь на території Донецького та Луганського регіонів і цей процес «жодною мірою не відрізнявся б від інших областей держави». Інформації про перешкоджання діяльності виборчкомів поки що немає, хоча на Луганщині свою роботу почала тільки одна ОВК. У Центрвиборчкомі сподіваються отримати результат від максимально можливої кількості виборчих комісій і не виключають висування когось із лідерів бойовиків як кандидатів у народні депутати. Поки такі ще не реєструвалися.

У «ЛНР» вважають неостаточними домовленості із Президентом України Петром Порошенком про припинення вогню, досягнуті 5 вересня в Мінську. В інформації, опублікованій на сайті «ЛНР», йдеться: «Протокол за підсумками консультацій» не потрібно сприймати як остаточний договір, що відбувся. «Це, скоріше, проміжний акт складного процесу домовленостей. Тобто, вочевидь, у майбутньому ще мають бути зустрічі представників держав», — говориться в повідомленні.

Обстріл триває, але не скрізь

Бойовики продовжують обстрілювати з боку Первомайська райони населених пунктів Золоте й Попасна. За словами місцевих мешканців, з Первомайська також обстрілюють місто Кіровськ. Звуки — потужні, стріляють з артилерії. У цьому зв'язку Рада національної безпеки і оборони поки що не радить луганчанам повертатися на території, тимчасово контрольовані ополченцями. Щодня з боку супротивника спостерігається порушення режиму мирного врегулювання конфлікту. Утім мешканці Луганська продовжують повертатися у місто. Хоча цей процес і не набув масового характеру, утім людей, що прагнуть потрапити додому, дуже багато. За словами очевидців, обстановка в Луганську — досить спокійна, стрілянини не чути, але проблеми залишилися ті самі: відсутність світла, води та газу, недостатньо харчів і медикаментів. І все ж, попри офіційну інформацію про зменшення кількості російських військ, що перебувають на території України, очевидці стверджують зовсім інше. Велике зосередження бронетехніки супротивника відзначають у районі Щастя, Слов'яносербська та інших населених пунктів. Люди бачили, як до російських танків підвозили пально-мастильні матеріали. У рази збільшилася кількість терористів і в місті Зимогір'я Слов'яносербського району. За словами джерела, «місто по зав'язку в бойовиках». На вулицях розвішені листівки із закликом вступати до «ополчення» і рити окопи. Бойовики влаштувалися у приміщенні колишньої трикотажної фабрики. У двір нагнали багато техніки, у тому числі БМП, танки, вантажівки й навіть артилерію. Є інформація, що терористи мінують стадіон, до якого впритул прилягають житлові будинки. Водночас, попри напружену обстановку, у Зимогор'ї тихо. Стрілянини в місті немає. Обговорюючи тему повернення додому, хтось у соціальних мережах назвав нинішній Луганськ містом-пасткою, попереджаючи всіх оптимістів не робити необачних учинків і не вірити тимчасовому затишшю. Інакше потрапиш у мишоловку.

Не поділять владу

Як розповідають мешканці Антрацита, конфлікт між козаками та місцевим «ополченням» назрівав давно. Угруповання ніяк не можуть поділити сфери впливу, і жителі побоюються, що через цю міжусобицю може початися війна. Вочевидь, недаремно будинок місцевої комендатури бойовиків днями був посилений мішками. Побоювання виправдалися. Уночі до антрацитівської комендатури по вул. Петровського під'їхав мікроавтобус «Мерседес», з якого вийшли близько 30 козаків. За словами очевидців, усі вони були у бронежилетах і кубанках, озброєні автоматами та гранатометами. Вони перекрили вхід до комендатури, дорогу й підігнали зенітку. Напад скоїли вранці. Подробиці поки що не відомі. Загалом від бандитських угруповань в Антрациті страждають усі, але особливо підприємці. І бойовики «ЛНР», і російські козаки вимагають з них «данину» за торгівлю, а якщо ні, то погрожують забрати товар. Ватажок антрацитівського «ополчення» зобов'язав бізнесменів пройти перереєстрацію, а натомість пообіцяв свій захист «від бандитів».

Свої умови для роботи приватного бізнесу бойовики «ЛНР» оголосили й у Краснодоні. За повідомленнями місцевих мешканців, «такса» з кожного підприємця в місті становить 1000 гривень плюс 20 % від прибутку на місяць. Якщо магазин або місце на ринку з якихось причин не працюють належним чином, то такі об'єкти будуть «націоналізовані» бойовиками.

У місті Петровське, біля Красного Луча, терористи оголосили про «націоналізацію» заводу, що спеціалізується на вибухових речовинах. Запуск виробництва заплановано найближчим часом.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

Батальйони вільні від державної опіки

Їхні дії під час АТО — предмет серйозних дискусій. «Котел» під Іловайськом, захоплення танками Новоазовська виявили одну з головних проблем добровольчих батальйонів — відсутність важкої техніки і озброєння. «Голос України» постійно порушує цю тему на шпальтах газети. Рапорти, що лунали від силових відомств про забезпечення добровольців усім необхідним, не відповідали дійсності. В зоні АТО новітнім російським танкам наші бійці могли протиставити тільки легку стрілецьку зброю та трофейну техніку. Як наслідок — велика кількість загиблих. Ситуація стала настільки нестерпною, що громадськість неодноразово пікетувала будівлі адміністрації Президента та Міноборони.

Окреслити повну картину того, що відбувається, досить складно. Пролив світло на проблему нещодавно глава МВС Арсен Аваков. Очільник силового відомства, як відомо, є активним користувачем соцмережі «Фейсбук». Він зробив запис про те, як на рівні уряду приймалося рішення про виділення озброєння підрозділам Національної гвардії і батальйонам МВС, сформованим із добровольців. Якщо вірити його інформації, виконавча дисципліна у владних структурах відсутня. Мовляв, клерки виконавської ланки держави кілька днів неквапливо «шаруділи паперами». Відведеного терміну їм не вистачило для владнання формальностей, щоб видати зі складів те, чого потребують бійці. «Минуло 72 години. Не спрацювало. Бюрократична машина продовжувала скрипіти, показувати нормативні документи, що все робиться за законом і продовжуватимемо оформляти… а зброя була там же, де і останні 20 років, — на складах! На складах, а не в руках бійців «Азова», який зупиняв російські танки під Новоазовськом», — з обуренням заявляв тоді він.

Чи вдасться владі вирішити одне з головних питань АТО? На жаль, досі немає офіційних даних про те, які підрозділи отримали важке озброєння. Судячи з інформації від комбатів та від самих бійців, які перебувають на лінії фронту, воно до них не дійшло… Не назвав А. Аваков і конкретних винуватців злочинного зволікання з видачею гаубиць та мінометів спецбатальйонам. Які посади вони займають? Чому не виконують розпорядження уряду?

Нині очевидно одне: вимоги добровольчих батальйонів видати їм бронетехніку й артилерію пов'язані зі зміною характеру бойових дій. Адже коли ухвалювали рішення про їх відправлення на схід, конфлікт носив характер антитерористичної операції. Від початку частини формувалися для охорони тилу, блокпостів, зачисток територій, тоді вони навіть не розглядалися як штурмові. Однак нещодавно ситуація різко змінилася. Причина — вторгнення регулярних військ РФ. На жаль, командування АТО не відчуло змін у бойових діях. Зрозуміло й інше: добровольчі батальйони повинні входити або до складу армійських бойових груп, з якими постійно напрацьовується взаємодія, або отримати повний комплект озброєння — танки й артилерію. Ні першого, ні другого, схоже, так і не зроблено. Принаймні офіційної інформації про це нема.

У соцмережах нерідко з'являються оперативні повідомлення про підрозділи сил АТО, які нібито потрапили в оточення і терміново просять підмоги або ж у них нема озброєння. Останній такий приклад — військовослужбовці батальйону територіальної оборони «Черкаси». Як стало відомо, усі вони написали рапорти про відмову виконувати наказ вищого командування під Волновахою Донецької області, оскільки не мають відповідного озброєння для відбиття можливого наступу бойовиків та підрозділів ЗС РФ. Прокоментував цей інцидент прес-секретар АТО Олексій Дмитрашківський. У розмові з журналістами він назвав бійців боягузами, які злякалися війни і не хочуть продовжувати службу. Він переконаний, що військовослужбовці «Черкас» виявилися морально не готовими до бойових дій, і за це повинен нести відповідальність військовий комісар, який формував батальйон.

Ще одна проблема добровольчих батальйонів — відсутність офіційного статусу учасників бойових дій. Зокрема, тих, які не перебувають у підпорядкуванні конкретних міністерств і відомств. Адже зміни, внесені до Закону «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», прямо передбачають, що статус учасника бойових дій надається лише особам із числа інших військових формувань, які утворені відповідно до законів України. Тобто вже зараз можна говорити: вказані батальйони не зможуть розраховувати на статус учасника бойових дій та відповідні державні гарантії навіть після прийняття відповідної постанови Кабміну. Є ймовірність, що в майбутньому такі формування можуть бути визнані незаконними та підлягатимуть кримінальним переслідуванням, зокрема, за скоєння злочинів проти мирного населення, у чому вже зараз правозахисники «Міжнародної амністії» звинувачують батальйон «Айдар».

Олександр ПЕКНИЙ.

КОМЕНТАР ПРЕС-СЛУЖБИ МВС УКРАЇНИ

Існує чотири різновиди добровольчих батальйонів: територіальної оборони (підпорядковується Міноборони); спеціального призначення МВС; резервні батальйони Національної гвардії, корпус «Правий сектор». Якщо говорити про МВС, то всі вони підпорядковуються управлінням внутрішніх справ різних областей. Наприклад, «Азов» — батальйон міліції УВС Київської області, «Дніпро» — УВС Дніпропетровської області. Це структури для підтримання громадського порядку й патрульно-постової служби. По суті, — це громадські організації патріотів. За штатом, вони оснащуються виключно легкою стрілецькою зброєю. Їм передають окремі зразки бойової техніки та важкого піхотного озброєння, але це відбувається не системно, а в ініціативному порядку. Наразі є накази про створення 33 добровольчих батальйонів і рот міліції спеціального призначення.

Одна з багатьох проблем добровольчих батальйонів — відсутність офіційного статусу учасників бойових дій

У лісах під Києвом за кожним деревом — партизан

Днями в одному з районів Київської області відбулися тренування партизанського загону. Такі заняття проводяться періодично починаючи з весни, коли Росія окупувала Крим. Саме тоді на Київщині стали створювати перші партизанські з'єднання. Ця ідея українських офіцерів, у яких є досвід проведення миротворчих операцій, була підтримана місцевою владою.

І якщо спочатку в загін входило близько півтисячі бійців, то нині тільки в одному районі області налічується понад десять тисяч партизанів. Це струнка, організована система, яка перебуває в підпорядкуванні керівництва області.

На останніх заняттях свою кваліфікацію підвищували розвідники, снайпери, сапери. Проводилися практичні уроки з тактичної, інженерної, медичної підготовки. Професійні інструктори, які служили в гарячих точках планети і мають досвід бойових дій, навчали боротьби з десантними й диверсійними групами противника, ведення бою в лісі й у населеному пункті.

Цього разу до педагогічної діяльності в партизанській школі українські фахівці залучили й своїх побратимів з Росії. Це військові, що зберегли поняття офіцерської честі і не підтримують політику Путіна. В Україні вони перебувають нелегально й допомагають нашим фахівцям військової справи готувати поповнення для боротьби з окупантами. При цьому їх гуртує один ворог — режим Кремля, й розуміння, що тільки спільними зусиллями українського й російського народів його вдасться скинути.

Організатори кажуть: участь російських інструкторів у партизанських тренуваннях особливо цінна тим, що вони знають, як мовиться, зсередини особливості й специфіку підготовки військовослужбовців РФ, у тому числі спеціальних підрозділів, які Путін закинув на схід нашої країни.

Іван ЗАДЕРЕЙ.

На знімку: під час занять партизанської школи.

Фото Валентина ОГИРЕНКА.

Шукали сепаратизм, а знищили... друкарню,
або Чому «беркут» нікуди не відлітав

Позавчора вранці спецпідрозділ СБУ провів обшук у редакції медіа-холдингу «Вести» та в друкарні «Мега-Поліграф», де друкується багато центральних та регіональних видань, зокрема і «Голос України». Тут виходить у світ і газета «Вести».

Обшук з двома версіями

Причини нальоту, як з'ясувалося у ході «операції зовсім неввічливих людей у чорних масках», сторони пояснюють по-різному. Головний редактор «Вестей» Ігор Гужва стверджує, що «чиновники, політики з правлячого табору і представники олігархічних кланів уже давно висловлювали незадоволення незалежною позицією видання, для котрого немає заборонених тем, яке порушує незручні для влади питання корупції, перебігу воєнної операції на сході, дотримання прав людини, провалів у соціальній політиці», і тому вирішили заблокувати вихід «небезпечної» для себе газети. Спроба не перша. Як відомо, у травні це завдання намагалися здійснити податківці, але в них, запевняє Гужва, нічого не вийшло, справа розвалюється...

Тепер до операції підключили СБУ: спецслужба побачила в кількох публікаціях видань медіа-холдингу замахи на територіальну цілісність України, з чим головний редактор та автори рішуче не згодні, оскільки це були «звичайні репортажі з-за лінії фронту». Таким чином, підсумовує Гужва, за бажання під «розстрільну» статтю можна підвести будь-яку газету, радіо- чи телеканал, щоб організувати розправу і повністю зачистити свободу слова під час виборчої кампанії.

У працівників спецслужби своя версія «атаки» на видання «з незалежною позицією». «Слідчі столичного главку СБУ в рамках кримінального провадження за ст. 110 ККУ (замах на територіальну цілісність України) за поданням міської прокуратури і на основі постанови Печерського районного суду Києва здійснили процесуальні дії за адресами редакції і друкарні», — пояснили в прес-групі Головного управління СБУ в Києві та Київській області. Тобто які претензії до спецслужби? Є подання прокуратури, є постанова суду і є висновки експертів про сепаратистську начинку у «звичайних репортажах з того боку фронту»...

Газета «Вести» справді відіграє роль такої собі міни-пастки, яку щоранку закладають для ураження мізків ласих на дармове чтиво людей. «Голос України», як і багато інших українських ЗМІ, вже не раз аналізував статті із «забороненими темами» і доводив на конкретних прикладах, що вони шкідливі не для представників влади, а для самої України. Неможливо уявити, щоб під час Другої світової в Москві виходила газета з інтерв'ю з нацистськими вождями як збалансована інформація для радянських читачів. Є, мовляв, така думка, по ту лінію фронту...

Претензії до продукції медіа-холдингу давно висловлювали й експерти Інституту масової інформації: за їхнім висновком, «Вести» фактично грають не на нашому боці». Тому Ігор Гужва дуже лукавить, коли зводить звинувачення у підспівуванні сепаратистам і терористам до політичного тиску на газету за її зубастість до влади. Так само каже він неправду і про «нульові» результати травневого рейду податківців: у схронах його кабінету тоді виявили величезні суми грошей. Звідки і від кого вони в «альтруїста», який видає безплатну (!) газету і бореться з «олігархічними кланами»?

Отже, в правоохоронних органів давно були всі підстави зацікавитися таємничим процвітанням «незалежних» «Вестей». Але в який спосіб? І до чого тут друкарня, яка не входить до складу холдингу, не є його структурним підрозділом і «завинила» хіба лише тим, що друкує згідно з укладеною угодою не заборонені судом «Вести».

Кувалда як табельна зброя спецслужби

— Вони вранці прийшли з кувалдами, хоча мали всі можливості цивілізовано зайти в усі кабінети (ми пропонували ключі) і зазирнути в найменші шпаринки, — розповідає «Голосу України» директор підприємства Олексій Козін. — Ми не заперечували, не чинили опору — дивіться. Але кілька десятків співробітників СБУ поводилися як агресори. Кувалдами розбили пластиково-скляні двері, почали ламати стіни, столи. Буквально за півгодини офіс перетворився на руїни, наче ним пройшов табун слонів чи тут відгриміли «Гради». Налякали співробітників. Молоду дівчину «вмазали» в стіну...

Незручно про це нагадувати, але на Майдані всі нинішні високопосадовці гарантували, що після падіння режиму Януковича в Україні пануватиме закон. Свавілля правоохоронців — усіх цих людей у погонах під умовною назвою «беркут» — відійде, обіцяли, в минуле, як лакейська традиція злаславлювати вельмож блиском золотого батона. Екс-гарант утік, межигірську «хлібину» поцупили, а домайданні порядки залишилися. Скажіть, чим відрізняється нинішній «правильний» силовик, який хапає за волосся і розмазує по стіні молоду працівницю друкарні, від учорашнього «беркутівця», котрий ногами гамселить студентку під стелою Незалежності? Як на мене, сьогоднішній гірший, бо не можу його списати на «антинародних орлів» Захарченка чи Якименка. Чим наліт на друкарню, перетворення її на міні-Луганськ відрізняється від листопадово-грудневих нападів на опозиційні видання і партійні офіси? Хіба не схожі стиль і методи тодішніх і теперішніх правоохоронців, як сльози в очах побитих силовиками дівчат? Здається, «беркут» нікуди не відлітав. Його хижий дзьоб цілиться на потенційних жертв незалежно від особи своїх господарів. Свавілля і брутальність, на жаль, притулку разом з учорашніми царьками в сусідній країні не випросили. Якщо так залишатиметься і надалі — нам нічого не світить. Ні демократія. Ні громадянське суспільство. Ні свобода слова, ні, врешті-решт, незалежність. Бо територіальна цілісність держави — це не тільки її збереження у межах непорушних кордонів, не тільки визволення від агресора, а й убезпеченість її громадян та інституцій від свавілля «слонів» у погонах. Жити залежній людині в незалежній державі — нонсенс. Такого не буває...

Ігор Гужва в одному має рацію. Під кувалду спецслужб може потрапити будь-яка редакція, будь-яке підприємство, будь-яка установа, навіть якщо там «денно і нощно» працюють на визволення країни від окупантів. Адже система не змінилася, а командою «фас» завжди є охочі спокуситися. Панове міністри, прокурори і керівники спецслужб, невже й від ваших орлів ми змушені оборонятися, як на лютневій вулиці Інститутській? Чи загороджувати двері мирних офісів бетонними блокпостами, мов на під'їзді до Дебальцевого?..

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Фото Марії СВІРКО.

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...затримали члена «розстрільної групи» і диверсантів

Контррозвідка СБУ затримала диверсійну групу, члени якої за завданням російських спецслужб планували терористичні акти й диверсії у громадських місцях Маріуполя. Зловмисники мали на меті дестабілізувати ситуацію та спровокувати паніку в місті, повідомили у п'ятницю в прес-групі УСБУ в Донецькій області. Затримано командира групи на прізвисько Грек та двох його спільників — місцевих мешканців.

За інформацією правоохоронців, ватажка групи завербували в Донецьку представники російських спецслужб для підривної діяльності в регіоні. Напередодні затримання диверсанти виїздили до Новоазовська, де отримали інструктаж від співробітників спецслужби Російської Федерації. Разом із настановами зловмисники отримали три тисячі доларів США, зброю з боєприпасами та гранати — їх вилучено під час обшуку. Допити, обшуки та інші процесуальні дії тривають.

А в Дружківці ліквідовано так звану розстрільну групу, яка діяла як каральний орган терористичної організації «ДНР». Члени групи викрадали, катували і вбивали місцевих мешканців.

Співробітники СБУ затримали одного з бандитів: встановлено, що він особисто стратив трьох осіб. Перед убивствами каратель вивозив жертви до лісопосадки на околиці міста, катував, а потім убивав. Ще один затриманий член банди, 24-річний місцевий мешканець, також власноруч і з особливою жорстокістю розстрілював людей. Серед закатованих — місцеві підприємці, які мали проукраїнську позицію. Крім того, під гаслом «очищення суспільства» банда на свій розсуд знищувала беззахисних людей без певного місця проживання, хворих, безробітних. Також слідство отримало свідчення місцевих мешканців про те, що члени угруповання вбивали захоплених у полон українських військових.

Андрій СЕРЕДА.

Донецька область.

«Троян–2» на низькому старті

Росія припинила відвід своїх військ з території України, констатують у Раді нацбезпеки та оборони. Там також зазначили, що активність бойовиків у Маріупольському й Новоазовському районах помітно знизилася. Це пояснили роботою місії ОБСЄ в цих регіонах. Напередодні Сергій Куніцин, виступаючи в ефірі «5-го каналу», назвав ротацію росіян у зоні АТО «броунівським рухом». Мовляв, вони намагаються вийти з територій, на яких перебувають спостерігачі ОБСЄ, і відразу зайти з другого боку. Грати в такі наздоганялки противнику нескладно, тому що Україна не контролює близько ста кілометрів кордону із РФ. На одному з таких відрізків у Ростовській області нині перебуває «гуманітарний конвой» від Путіна дубль два. За повідомленнями інформструктур терористів, які підтримують терористів на сході нашої країни, сьогодні, 13 вересня, цей караван має потрапити на територію України через КПП «Ізварине». Виходячи із сумної історії попереднього російського «троянського коня», початок руху другого конвою цілком може означати «прорив у перемир'ї», бо йде він за старою схемою — без погоджень із українською стороною і Міжнародним Червоним Хрестом.

Одночасно рашисти продовжують нарощування сили на південному напрямку. **За інформацією РНБО**, на території тимчасово окупованого Криму, на полігоні злітно-посадкових систем «Нитка» біля м. Саки, завершилися навчання льотчиків окремого корабельного винищувального авіаційного полку палубної авіації Північного фронту.

РФ може почати наступ з боку півострова найближчим часом, про це повідомив уповноважений Президента України у справах кримськотатарського народу Мустафа Джемілєв в ефірі Першого національного. За його словами, серед місцевих так званих загонів самооборони йдуть розмови про воєнні дії по південному фронту, наступ може відбутися «завтра-післязавтра».

У свою чергу, виступаючи в четвер на засіданні бундестагу в Берліні, заступник голови фракції ХДС/ХСС Андреас Шокенгофф повідомив про наявність інформації «про більш далекоглядні плани» російської військової агресії в Україні. Зокрема йдеться про документи, що свідчать про плани Москви взяти під контроль Маріуполь і Одесу, **передає «Німецька хвиля»**.

Ольга ВІТЕР.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 175 (5925)
СУБОТА, 13 ВЕРЕСНЯ 2014

Суд визнав винною у привласненні чужих коштів на суму понад 2 млн. грн. голову кредитної спілки «Мегаліт–2006» і призначив їй покарання у вигляді позбавлення волі на термін, який жінка вже провела під вартою: три роки та майже п'ять місяців, *передає наш власкор Петро Мельник*

У Болграді Одеської області дислокуватиметься бригада Нацгвардії та добровольчий батальйон міліцейської роти «Болград». Про це повідомив заступник міністра внутрішніх справ України Сергій ЧОБОТАР. За його словами, це не лише дасть змогу посилити охорону південних рубежів держави, а й зміцнить віру місцевих жителів у те, що вони надійно захищені, *інформує наш власкор В'ячеслав Воронков*

На форумі збирають книжки для сходу

Найкращою книгою форуму видавців у Львові визнано «Сто загадок Симфосія» видавництва «Срібне слово». Це переклад з латинської з коментарями Андрія Содомори. У двадцятку кращих увійшли книги видавництв «Апріорі», «Піраміда», «Видавництво Старого Лева», «Дух і літера», «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА».

Ці видання будуть серед тих, які відправлять для читачів сходу України. Волонтери проекту «Відкрий українське» збирають на форумі українські книжки для Маріуполя, Краматорська та Доброполля. Вони встановили скриньки, щоб бажаючі могли передати свої книжки для мешканців Донбасу.

«У тому, що українська книжка потрібна мешканцям визволених міст Донбасу, я переконався, коли презентував «Відкрий українське» у Слов'янську, — розповів співкоординатор проекту студент Павло Островський. — Українська спільнота у Слов'янську жива і активна. Щонеділі городяни збираються на віче і обговорюють нагальні питання. У місті багато української символіки. Нас чудово приймали в Слов'янську, а городяни охоче брали книжки українською для себе та своїх дітей. Також ми передали книжки в Димитров і Дружківку, а на Форумі видавців збиратимемо книжки для Краматорська, Доброполля і Маріуполя. Наша мета — розширювати український простір на Донбасі, щоб українська книжка була доступна в кожному місті».

Богдан КУШНІР.

Львів.

На знімку: книжковий ярмарок у рамках XXI Міжнародного «Форуму видавців».

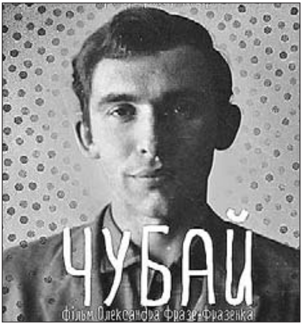
Фото Євгенія КРАВСА.

Про відомого поета–дисидента зняли фільм

Побачила світ повнометражна документальна кінострічка про українського поета-дисидента та перекладача, уродженця села Березини Радивилівського району, що на Рівненщині, Грицька Чубая. Його антиімперська поема «Вертеп» та інші твори в радянські часи викликали непідробний гнів тоталітарного комуністичного режиму. Поета переслідували, залякували, забороняли друкуватися.

Зйомки фільму, що вийшов під назвою «Чубай», тривали півроку, а задум належить доньці письменника Соломії, яка, зокрема, зазначає:

— Ідея розповісти правду про батька жила в мені давно. Хотілося створити стрічку, в якій донька шукає свого батька: і в житті, і в творчості. Поштовхом для реалізації задуманого став вихід «П'ятикнижжя». Це повне зібрання творів Грицька Чубая. Перечитавши ще раз усі батькові твори, я заново зрозуміла, наскільки Грицько Чубай безмежний як поет. А щодо фільму, то талановитий режисер та сценарист Сашко Фразе-Фразенко сам підійшов до мене і сказав, що готовий зняти документальну кінострічку. Найбільшим враженням від зйомок для мене стала подорож до рідного села і хати, яку збудував мій дідусь Петро. Я почувалася там наче вдома.

Наразі мало кому відомо, що постійне перебування Чубая в полі зору КДБ та відкрите цькування поета спричинили його глибоку депресію. Матеріальна скрута змусила працювати деякий час на будовах Сибіру, що підірвало його здоров'я. Поета не стало у 1982-му, на 33-му році життя.

Фільм, який глядачі зможуть невдовзі побачити, підніме завісу таємниць життя та творчості Грицька Чубая — талановитого поета і справжнього патріота.

Євген ЦИМБАЛЮК,
краєзнавець.

Млинів
Рівненської області.

На знімках: Грицько Чубай (кадр із фільму), хатина в селі Березини, де народився поет.

Фото автора.

Хліб подорожчав

Новоград-Волинський хлібозавод запровадив нові відпускні ціни на хлібобулочні вироби простої рецептури. Чотири найменування, які мають найбільший попит у споживачів, подорожчали на 25—46 копійок. На підприємстві пояснюють, що змушені були піти на це, бо вартість борошна зросла на 22 відсотки, дріжджів — на тринадцять, більше доводиться платити і за інші складові собівартості продукції — пальне, електроенергію, природний газ.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

З Криму «втече» вода?

Відмовившись від будь-яких переговорів щодо оплати дніпровської води, яка надходить Північно-Кримським каналом, кримська влада почала терміново бурити свердловини. Але, як виявилося, це загрожує Криму серйозними проблемами, у тому числі й засоленням грунту. За оцінкою Асоціації «Екологія і світ», непродумане буріння свердловин на півострові може спричинити дефіцит водопостачання. За словами доктора наук Віктора Тарасенка, керівництву АРК необхідно ретельніше обирати місця буріння.

— Ми можемо бурити свердловини, але цього вистачить, може, на два чи на три роки, потім вода йтиме на глибини, почнеться потужний потік морської води, і ми збільшимо площу солонців у північній і центральній частині Криму. Тут потрібно сім разів відміряти, а потім відрізати, — вважає він.

Загалом на півострові пробурили 36 свердловин, крім того, розконсервували й резервні, що збереглися з часів СРСР.

Михайло РУДЕНКО.

Крим.

ФОТОФАКТ

У столиці біля Шевченківського ГУ МВС України відбулася акція протесту проти спорудження житлового будинку по вул. Артема, 84 А. Представники столичної громади запевняють, що компанія-забудовник належить російським чиновникам і бізнесменам, серед яких високопоставлені співробітники ВАТ «Газпром». До того ж під час будівництва було грубо порушено геодезичні, будівельні та пожежні норми, тож аварійний новобуд загрожує центру столиці. Роботи тим часом ведуться прискореними темпами, незважаючи на відповідні рішення суду.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Молочарі змовились і знизили ціни

Хмельницьке обласне територіальне відділення Антимонопольного комітету України розпочало розгляд справи стосовно заводів, які заготовляють молоко в Летичівському районі. Навесні вони одночасно зменшили вартість на сировину від індивідуальних господарств із 2,08—2,33 гривні за літр до двох гривень.

На думку антимонопольників, зниження відбулося одночасно та без об'єктивних причин, тому молочарі мають відповідати за антиконкурентні узгоджені дії. Тепер антимонопольники збирають докази у справах щодо молокозаводів, які заготовляють молоко в Новоушицькому та Старосинявському районах.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Російські товари маркуватимуть

У Миколаєві підприємців зобов'язали маркувати товари російського виробництва. За таке рішення проголосували депутати міської ради. Відтепер торговці зобов'язані прилаштовувати на російських товарах спеціальні помітні значки і розміщувати їх на окремих полицях. Проект був проголосований із третього разу й тільки після того, як один із депутатів запропонував опублікувати в пресі списки тих своїх колег, які, на його думку, є патріотами тільки на словах, а в сесійній залі зривають голосування.

Ірина НЕЖИГАЙ.

Миколаїв.

ЦИФРА

***70,8 млн. грн.* відрахували жителі Херсонщини до державного бюджету у вигляді акцизних платежів. Це на 22,4 мільйона гривень більше, ніж планувалося. Експерти припускають, що додаткові доходи забезпечило помітне зростання продажів алкоголю й тютюнових виробів, якими населення традиційно звикло нейтралізувати стреси.**

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсон.

Зима спитає, що влітку робили

На Рівненщині триває перевірка готовності господарського комплексу до зими. Результати будуть заслухані на сесії обласної ради 26 вересня та на колегії Рівненської ОДА 30 вересня.

— Ми поставлені в дуже складні умови, доведеться не лише економити енергоносії, а й звикнути до думки, що взимку спекотно не буде. А ось відповідь на запитання, чи не мерзнутимемо, прямо залежить від того, як ми підготуємось, — сказав голова Рівненської обласної ради Михайло Кириллов.

Щодо запланованих заходів з підготовки до осінньо-зимового періоду, то станом на 1 вересня всі 80 центральних теплових пунктів готові до роботи взимку. Замінено 23 котли, підготовлено 405,1 кілометра і замінено 5,4 кілометра тепломереж. В області також триває заготівля вугілля, торфобрикету, дров.

Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Виробництво сільгосппродукції в Україні у січні-серпні зросло на 6,3% порівняно з аналогічним періодом минулого року — Держстат

Реверс з Польщі відновлено

Учора оператор польської газотранспортної системи «Газ-систем» у спеціальному комюніке повідомив про відновлення реверсних поставок газу до нашої держави: «Актуальна ситуація в ГТС дозволяє транспортування газу через пункт Германовичі у напрямку України, відповідно до потреб, які були заявлені клієнтом».

Технічні можливості транспортування газу через Германовичі становлять 4 млн. кубометрів на добу. У «Газ-систем» пояснили, що транспортування газу відбувається з листопада 2012 року згідно з «принципом переривання». Тобто українська сторона була готова до ймовірності такої ситуації, бо в угоді чітко зазначається, що «надання послуги може бути припинене, якщо технічні умови в системі не даватимуть змоги безпечного транспортування газу». Нагадаємо, 10 вересня поляки змушені були припинити реверсні поставки газу в Україну через зниження «Газпромом» (без будь-яких пояснень) обсягу поставок до Польщі Ямальським газопроводом. Польща була першою країною Євросоюзу, яка почала постачати нам газ у реверсному напрямку, хоча і має найменші технічні можливості для таких поставок у річному вимірі (близько 1,5 млрд. кубометрів), тоді як можливості інших постачальників «реверсного газу» — Словаччини та Угорщини значно вищі і становлять відповідно 10 та 4 млрд. кубометрів щороку. Віцепрем'єр Януш Пєхоцінський поінформував, що Варшава отримала «запевнення росіян, що з п'ятниці поставки будуть здійснюватися на рівні замовлень, які надходитимуть від компанії «Польське нафто- та газовидобування» (PGNiG).

Тим часом за твердженням юристів-міжнародників з «Інституту Собеського», за нормами міжнародного права «реверс в Україну є суверенним рішенням держав», а претензії росіян «суперечать європейським принципам конкуренції».

Ян ВІЛЕНСЬКИЙ.

ФОТОФАКТ

Польське судно «Дар молоді» бере участь у параді вітрильників після завершення Королівської регати високопалубних кораблів у Гринвічі.

Photoshot/Укрінформ.

ЦИТАТА

Міністр закордонних справ Польщі Радослав СІКОРСЬКИЙ:

— Можливо, якщо б реакція Євросоюзу на анексію Криму була рішучішою і застосували б серйозніші санкції, конфлікту на Донбасі не сталося.

Якщо політика Польщі щодо конфлікту в Україні є жорсткою й агресивною, то для політики Росії загалом важко знайти слова, зазначив дипломат.

Санкції все–таки запроваджені

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

До чорного списку потрапили, зокрема, три нафтові компанії («Газпром нефть», «Транснефть» і «Роснефть»), державні банки Сбербанк і ВТБ Банк та «збройові» компанії: «Оборонпром», «Об'єднана авіабудівельна корпорація» та «Уралвагонзавод», концерни «Сіріус», «Калашніков» та асоціація «Станкоінструмент». Пакет передбачає також зупинку експорту до Росії виробів і технологій подвійного (тобто цивільного та військового) застосування. Крім того, заборонять в'їзд на територію Європейського Союзу і заблокують фінансові активи ще 24 особам.

Жириновський і К° тепер «невиїзні»

Зокрема, до переліку осіб, які більше не зможуть отримати візи в Європу і мати там рахунки, включено депутатів російської Держдуми, серед яких і скандально відомий лідер ЛДПР Володимир Жириновський та нове керівництво терористичних організацій «Донецька народна республіка» та «Луганська народна республіка». Окрім того, «невиїзними» стали також громадяни РФ: заступники глави Федеральної ради Російської Федерації Юрій Воробйов, Володимир Васильєв, Микола Левичев та Олександр Бабаков, перший заступник голови Комітету із закордонних справ Держдуми Леонід Калашніков, депутат та отаман об'єднання російських козаків Віктор Водолацький, перший заступник голови Комітету Держдуми з питань відносин із країнами СНД та євразійської інтеграції Олег Лебедєв, перший заступник голови Держдуми Іван Мельников, заступник голови Держдуми Ігор Лебедєв, перший заступник голови думського Комітету з питань закордонних справ Світлана Журова, генерал-майор російської армії Олексій Наумець, близький друг президента РФ Володимира Путіна керівник корпорації «Ростех» Сергій Чемезов. До слова, Кабінет Міністрів України учора відзвітував про те, що з нашого боку теж погоджено перелік персональних санкцій, що вводяться у зв'язку з російською агресією, для подальшого обговорення на засіданні Ради національної безпеки і оборони.

Держдеп не відстає

Слідом за Євросоюзом санкції проти деяких державних фінансових установ, нафтових та оборонних компаній запроваджують і США. Про це повідомив президент США Барак Обама. «Ми приєднуємося до Європейського Союзу, оголошуючи, що інтенсифікуємо наші скоординовані санкції проти Росії у відповідь на її незаконні дії в Україні», — йдеться в заяві президента США. «Ми уважно стежимо за подіями з моменту оголошення режиму припинення вогню, але поки не бачили ясних свідчень того, що Росія припинила свої зусилля з дестабілізації України», — пояснив дії Білого дому його очільник.

На зло мамі відморожу вуха

Водночас міністр закордонних справ РФ Сергій Лавров назвав ці санкції «недружнім кроком» і застеріг, що відповідь Москви буде «абсолютно пропорційною». Зокрема, нині активно обговорюється інформація, що в обмін на фінансові обмеження для державних компаній РФ заборонить ввезення так званих б. у. автомобілів та одягу. На це згадується популярний нині жарт російських блогерів: «Погроза Кремля: якщо ви не зупините дію санкцій, ми будемо бомбити Воронеж». Адже від пропонованих зустрічних обмежень (як і минулого разу з забороною на імпорт делікатесів) постраждають передусім прості росіяни, у яких немає грошей на абсолютно нові авто та шопінг у Європі.

Маргарита СОКОЛОВСЬКА.

ФОТОФАКТ

Активістки «зеленого» руху PETA у самій лише білизні та з іграшковими кролячими головами влаштували акцію протесту проти використання натурального хутра, вийшовши з плакатами під будівлю Сомерсет-хаусу напередодні відкриття Тижня високої моди у Лондоні.

Photoshot/Укрінформ.

Шотландія напередодні референдуму

Напередодні референдуму про незалежність Шотландії (запланований на 18 вересня) лідери Великої Британії намагаються в останній момент переконати мешканців регіону залишитися в Сполученому Королівстві.

Так, прем'єр-міністр Великої Британії Девід Камерон та лідер парламентської опозиції Ед Мілібенд скасували свої плани та полетіли до Единбурга просити шотландців не голосувати за незалежність. До них приєднався віцепрем'єр Нік Клегг, **повідомляє «Дойче велле».**

Камерон заявив: якщо Шотландія вирішить відділитися, це «розіб'є його серце». Він додав, що варто ґрунтовно обдумати, що справді означає незалежність, адже дороги назад не буде. Раніше британські політики наголошували, що в разі обрання незалежності Шотландії доведеться вийти зі «стерлінгового союзу» та ініціювати процес подання заявок на членство у ЄС і НАТО.

ПЛАНЕТА

РФ залякує Болгарію за допомогою п'ятої колони

Кремль використовує різні засоби для залякування Болгарії та змушує її лояльно ставитися до своєї поведінки на міжнародній арені. Про це в Софії заявив заступник помічника держсекретаря США у справах Центральноєвропейських країн Хойт Брайан Йі. За його словами, за допомогою ЗМІ, дезінформації, пропаганди та п'ятої колони Росія намагається посилити підтримку своїх дій. Москва своєю агресією показала, що не поважає територіальну цілісність і суверенітет своїх сусідів і не прислухається до думки міжнародної спільноти.

Приклад того не змусив на себе довго чекати. У четвер на прес-конференції в Софії представники громадянської ініціативи «Болгарія підтримує політику Росії» заявили, що 14 вересня в Софії, Варні, Русе і Добричі вони планують провести національну акцію протесту «проти агресії США в Болгарії, Україні та в усьому світі». Як заявила активіст цієї ініціативи Мадлена Кірчева, американські власники великих корпорацій очолили протест українських громадян і призначили керувати Україною своїх слухняних маріонеток. Підтримали «миролюбну» політику Путіна і болгарські націоналісти, яких об'єднує політична партія «Атака» й її керівник — болгарський клон Жириновського — екс-депутат Волен Сидеров.

Та не всі у Болгарії згодні з агресивними діями Росії проти України. Напередодні 70-ї річниці встановлення в Болгарії за допомогою радянських військ комуністичного режиму поліція затримала групу молодих людей, які намагалися висловити свій протест проти нинішньої політики Росії. Вони вкотре написали на пам'ятнику радянським воїнам у Софії слова: «Агресори». Пам'ятники, певна річ, не винні. Але, мабуть, так уже повелося в Болгарії, що весь негатив проти нинішніх дій Росії-агресора молодь виливає на монументі радянським воїнам. Його, до речі, відразу після анексії Криму Росією болгари розмалювали в жовто-блакитні кольори українського прапора, підкресливши цим своє ставлення до початку подій у нашій країні.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Як зробити музеї доступними для всіх

У регіональному музеї в Стальовій Волі відбулася зустріч директорів музейних установ з Підкарпатського воєводства (Республіка Польща) та зі Львівської області (Україна) в рамках проекту «Музеї без бар'єрів», **медіа-партнером якого є «Голос України».**

Її результатом стало підписання угоди про створення «Коаліції для професійного обслуговування відвідувачів з особливими потребами». Суть ідеї у тому, щоб музейники з двох країн спільно вдосконалювали свої професійні навички у роботі з такими відвідувачами. Адже багато краєзнавчих та мистецьких установ просто закриті для людей з різними вадами, зокрема, слуху та зору. Тому ключове місце у програмі зустрічі посіла наочна демонстрація тих змін, які запроваджують у себе Регіональний музей у Стальовій Волі, щоб зробити експонати доступними для всіх.

У рамках проекту «Музеї без кордонів» вже відбувся цикл тренінгів у Стальовій Волі за участю експертів з Польщі, Бельгії та Великої Британії. Наступний захід проекту — міжнародна конференція «Відвідувач з особливими потребами у музеї» — заплановано на 9 жовтня в Палаці Потоцьких у Львові. Заявки на участь у конференції приймаються до 2 жовтня за адресою ewiechnik@muzeum.stalowawola.pl або за номером факсу +48 15 844 85 57.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава—Стальова Воля—Варшава.

Всесвітня продовольча програма ООН почала роздавати пайки на сході України

Декларація та Конституція України: гарантії ядерної безпеки громадян і народу

Україна постала перед гострою проблемою забезпечення гарантій державного суверенітету через окупацію території АР Крим Росією — «гарантом», якому міжнародна система безпеки довірила забезпечити захист нашої країни у випадку загрози її народу або територіальній цілісності. «Гарант» незаконно включив Крим до складу Російської Федерації після військового захоплення цієї території України, обмеження її суверенітету і виявив низьку ефективність гарантування національної безпеки, що й зумовило пошук нових механізмів збереження та відновлення територіальної цілісності держави.

Державний суверенітет є ключовою категорією конституційного права та визначає конституційний устрій держави. В умовах конституційних змін, що відбуваються в Україні, цей інститут перебуває у процесі становлення. Одним з важливих чинників забезпечення його стабільного розвитку є захист від негативного впливу старої системи державної безпеки СРСР у контексті протистояння повноцінної суверенізації України та інтеграції з ЄС, основною цінністю якого є ідеї об'єднаних націй та суверенітетів. Ці особливості визначають потребу у побудові системи гарантій державного суверенітету з урахуванням новітніх конституційно-правових тенденцій та правової думки.

За відсутності конституційних механізмів забезпечення гарантій державного суверенітету України правове регулювання не розвивалося. Зокрема, у чинному законі «Про основи національної безпеки України» про гарантії державного суверенітету згадується лише в контексті реалізації національних інтересів, що є недостатнім для цілей розвитку і закріплення гарантій правового гарантування системи безпеки.

Як наслідок — малоефективною в умовах окупації частини території України була Заява про неприпустимість територіальних претензій до України, закріплених Будапештським меморандумом 1994 року, Договором про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією 1997 року (пункт третій Постанови Верховної Ради України «Про Заяву Верховної Ради України» від 02.03.2014 р.). Передусім сторони договору — гаранти в договорах до меморандуму — повинні визначити конкретні зобов'язання, надати технічну, військову чи фінансову допомогу, передбачити відповідальність сторін за невиконання договорів.

Відомо, що за своєю суттю поняття суверенітету передбачає самостійність у прийнятті рішень, захищену від впливу інших суб'єктів. Відповідно, механізмом забезпечення такої самостійності має виступати система гарантій. Їх законодавче забезпечення було пріоритетним завданням розробки правових механізмів захисту державного суверенітету України періоду 1990—1996 рр.

Кожна країна проходить свій шлях становлення незалежності. Здобуття державного суверенітету України здійснювалося в умовах розпаду могутньої ядерної країни — СРСР. Так, з ядерного потенціалу станом на 1990 рік Україна посідала третє місце у світі. Добровільна відмова України від ядерного статусу, закріплена в Декларації про державний суверенітет України, обумовила зміну ключових підходів до гарантування її безпеки, а також гарантій безпеки, що надаються іншими державами у зв'язку з цим.

Важливою складовою гарантій державного суверенітету на той час було гарантування безпеки як за рахунок внутрішньої системи безпеки, так і за рахунок зовнішніх засобів систем безпеки. У часи СРСР зовнішнім захистом були дві колективні системи об'єднань держав — НАТО і Варшавський договір. Оскільки останній перестав існувати, а організація НАТО з часом еволюціонувала, то ці питання вимагали активних дій керівників держави із законодавчого забезпечення.

Експерти зазначають: «тогочасна українська влада на чолі з президентом Л. Кравчуком при прийнятті рішення про відмову від ядерного статусу не зуміли заручитися правовими актами, які дозволяли б одержати серйозні дивіденди для української економіки. Стратегічно значуще для українського суспільства рішення було прийняте в обмін переважно на словесні обіцянки, ніяк не відображенні у дво- і багатосторонніх договорах» [1, с. 447]. Не було прийнято і правових актів захисту та отримання значної економічної вигоди.

Умови, що вплинули на зміну статусу ядерної держави, були предметом значної кількості досліджень фахівців з міжнародних відносин. Серед внутрішніх чинників найчастіше називають відсутність реальних можливостей самостійного керування ядерним потенціалом у 1990 році та прагнення відокремитися від частини ВПК СРСР, серед зовнішніх — вимогу денуклеаризації України як зовнішньополітичного пріоритету інших країн у відносинах з Україною та загрозу міжнародної ізоляції України у разі збереження ядерного статусу.

Зміна ядерного статусу була логічним кроком у підтримці та реалізації загальновизнаних принципів та механізмів міжнародного правопорядку, передусім — універсальної системи ООН. Цей шлях, безумовно, відповідав правовим демократичним цінностям, які сповідує світова спільнота. Норми Декларації про державний суверенітет України повинні були, як і передбачалося на той час, реалізуватися в новій Конституції України, що перебувала у процесі розробки.

Історично склалося так, що вихід України на міжнародну арену як незалежної держави та самостійного суб'єкта міжнародних відносин було реалізовано у зв'язку з її відмовою від ядерного статусу. Таким був вплив міжнародного правопорядку, принципів ООН. Деклараційні норми щодо неядерних принципів не були належним чином реалізовані. Вони обумовили зміну ядерного статусу, стали однією з умов такого визнання державного суверенітету України іншими державами, а також слугували підґрунтям отримання Україною у майбутньому нереальних гарантій для забезпечення ефективної системи безпеки.

Зате діяла перманентна конституційна плутанина оформлення без'ядерного статусу України. Замість пріоритету забезпечення національної безпеки з метою подальшого розвитку системи правових гарантій про нейтральний, позаблоковий і без'ядерний статус, визначених Декларацією про державний суверенітет України, та ефективної внутрішньої і зовнішньої державної політики і міжнародного співробітництва з укладенням угод, панували спокій і відсутність гарантій безпеки.

Тепер, у сучасних умовах, законодавча ініціатива Кабінету Міністрів України за підсумками рішення РНБО про скасування позаблокового статусу України є складним та запізнілим рішенням і проблемою, що потребує часу та, скоріше за все, стане предметом розгляду нового складу Верховної Ради України.

Одним із важливих аспектів гарантування національної безпеки в умовах конституційних змін є подальше збереження або відмова від без'ядерного статусу України. Необхідні нові консультації та термінове вирішення технологічних питань та організаційних заходів щодо недопущення чи відновлення статусу.

У проекті постанови про Заяву Верховної Ради України щодо відновлення Україною статусу ядерної держави (реєстр. 4351а від 23.07.2014 р.) йдеться про вимушене ухвалення рішення стосовно припинення дії Договору про нерозповсюдження ядерної зброї (пункт 2), розробки Державної програми відновлення Україною статусу ядерної держави, розробки ядерної зброї як єдиного ефективного механізму стримування агресії з боку Російської Федерації (абзац другий пункт 3). Проект закону щодо денонсації Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 1 липня 1968 року (реєстр. 0076 від 20.03.2014 р.), на думку авторів законопроекту, у разі його прийняття створить додаткові гарантії припинення та попередження порушень територіальної цілісності та державного суверенітету України, оскільки наявність ядерного статусу буде достатнім чинником стримування недопущення російської агресії.

Треба зазначити, що нинішні законодавчі ініціативи, зареєстровані у парламенті, щодо відновлення Україною статусу ядерної держави як спроби захистити державний суверенітет можуть стати ситуативно хибним вимушеним механізмом гарантування національної безпеки, що суперечить не лише положенням Декларації про державний суверенітет України, а й тенденціям забезпечення світової ядерної безпеки та принципам дії міжнародного права.

Військове обмеження суверенітету та територіальної цілісності України зумовить комплексний перегляд концепції національної безпеки, забезпечення її дієвості за допомогою використання міжнародно-правових механізмів. Порушення міжнародних зобов'язань державою-гарантом одночасно є загрозою і для всієї діючої системи європейської та міжнародної безпеки. Здійснюється актуалізація пошуку ефективних шляхів правового забезпечення без'ядерного статусу інших держав, а також держав, що мають намір набути статус ядерних.

Загальновідомо, що гарантії без'ядерного статусу нерозривно пов'язані з дотриманням міжнародного правопорядку та укріпленням міжнародної безпеки. У міжнародно-правовому контексті порушення гарантій без'ядерного статусу України поглибило кризу правового режиму нерозповсюдження та виявило малоефективність правових механізмів, що визначали правовий статус країн-учасниць за ознакою володіння ядерною зброєю, Договору про нерозповсюдження ядерної зброї в сучасних умовах. Водночас порушення гарантій державного суверенітету ядерною країною-гарантом потребує проведення юридичної оцінки та експертизи на міжнародному рівні з метою відновлення територіальної цілісності України в рамках її кордону 1990 року.

Водночас вбачається, що Україні може бути «відведена» історична місія у переформатуванні системи міжнародної безпеки у неядерному світі. Україна могла б стати експериментальною зоною (майданчиком, свого роду хабом) для проведення домовленостей з питань ядерної безпеки та виступати ініціатором розробки новітньої міжнародної угоди, що замінила б Договір про нерозповсюдження ядерної зброї з посиленням гарантій усіх учасників договору.

Таким чином прогалини у законодавчому забезпеченні ядерної безпеки обумовили серйозні недоліки всієї системи гарантій державного суверенітету. У подальших наукових і практичних розробках гарантій державного суверенітету доцільно використати погляди стосовно конституційної безпеки як однієї з сутнісних сторін національної безпеки та її ключового значення у визначенні стану захищеності конституційного ладу [2]. У цьому контексті доцільно розмежувати поняття «безпеки», від понять «захисту», «оборони», «державної безпеки» тощо. Ці поняття потребують закріплення в Конституції України.

Правові проблеми ядерної безпеки є комплексом багатоаспектних відносин, пов'язаних з питаннями міжнародної безпеки та міжнародних відносин, права екологічної безпеки, ядерного права, права національної безпеки, і як гарантії державного суверенітету є об'єктом дослідження науки конституційного права.

Важливими завданнями конституційної реформи є:

1) питання відновлення зв'язку між Декларацією про державний суверенітет України та Конституцією України;

2) система гарантій державного суверенітету з питань забезпечення ядерної безпеки, що повинна отримати реалізацію в нормах Основного Закону України;

3) конституційні засади ядерної безпеки — визначити складову національної безпеки як невід'ємну частину гарантій державного суверенітету України;

4) вжиття заходів щодо їх закріплення в національному законодавстві та відповідного оформлення міжнародно-правових гарантій ядерної безпеки;

5) у майбутніх договорах, спрямованих на виконання Будапештського меморандуму, передбачити види допомоги для забезпечення гарантій безпеки та юридичну відповідальність за невиконання договірних зобов'язань договірних сторін (з визначенням підсудності). Має бути встановлено контроль ООН та санкції до усунення з членства в структурах ООН і виключення з ГА ООН.

Руслана КОЦЮБА,
старший науковий співробітник, головний консультант Інституту законодавства Верховної Ради України, кандидат юридичних наук.

1 Камінський Є. Україна. США. Світ./ Євген Камінський / Центр вільної преси. — Київ. — 2012. — 491 с.

2 Єзеров А. А. Конституційна безпека як складник національної безпеки України / А. А. Єзеров // Стратегічні пріоритети — № 2 (27). — 2013 [Електронний ресурс].

Галузь виживання

14 вересня — День працівників нафтової, газової та нафтопереробної промисловості України

Добробут українців напряму залежить від наявності доступних енергоресурсів. Чи зможемо ми коли-небудь стати повністю незалежними від імпорту газу і що заважає зробити перші кроки в цьому напрямі вже сьогодні? На ці запитання нашому кореспондентові відповів відомий експерт у цій галузі Олексій Чеберда, який до приходу до влади Президента Віктора Януковича очолював найбільше в країні підприємство з видобутку та переробки природного газу — ДК «Укргазвидобування» НАК «Нафтогаз України».

Привітання Голови Верховної Ради України Олександра ТУРЧИНОВА

Шановні друзі!

Вітаю Вас із професійним святом — Днем працівників нафтової, газової та нафтопереробної промисловості!

Нафтогазова галузь має величезне значення для національної економіки, а рівень її розвитку свідчить про енергетичний потенціал та конкурентоспроможність держави. Стабільна робота нафтопроводів та газотранспортної системи України забезпечує визнання нашої держави як важливого та надійного учасника енергетичних ринків Європи.

Без сумніву, нарощення власного видобутку нафти і газу, втілення проектів щодо диверсифікації джерел та маршрутів постачання вуглеводнів є основою енергетичної незалежності нашої країни.

Досягнення українських нафтовиків, газовиків та нафтопереробників свідчать про примноження добрих традицій нафтогазовидобування, успішний розвиток життєво важливої для держави галузі.

З нагоди свята бажаю вам міцного здоров'я, миру і достатку, наснаги для нових трудових звершень в ім'я України.

— Олексію Григоровичу, чи актуальне для сьогоднішньої України таке свято, як День працівників нафтової та газової промисловості?

— Я відповім по-іншому: дуже радий, що така промисловість у нашій країні як і раніше існує. І вона повинна бути максимально охоплена увагою держави. Але, на жаль, її поки що приділяється дуже мало. Тому, з одного боку, хотів би привітати колег із професійним святом, побажати їм успіхів, здоров'я й добробуту, а з другого — терпіння. Гадаю, що восторжествує та справедливість, якої заслуговують у нашій країні люди, що добувають газ і нафту.

ІЗ ДОСЬЄ «ГОЛОСУ УКРАЇНИ»

Олексій Чеберда працював у керівництві ЗАТ «Дніпронафтогазгеологія», керував управлінням ВАТ «Укрнафта», був директором ДП «Надра ресурс» НАК «Надра України», гендиректором ДП «Укрнафтогазкомплект» НАК «Нафтогаз України». До 2010 року — гендиректор ДК «Укргазвидобування» НАК «Нафтогаз України».

— Наскільки серйозну роль відіграє газовидобуток у вітчизняній економіці?

— На жаль, великі газодобувні підприємства не мають тих доходів, які отримує комерційний посередник, що реалізує газ. Так, приміром, сьогодні вартість газу, добутого ДК «Укргазодобування», становить майже п'ятсот гривень за тисячу кубометрів. Водночас на ринку газ пропонується по чотириста доларів — за цією ціною ми його закуповували в Російської Федерації.

У середині 90-х років вітчизняні компанії добували майже сорок мільярдів кубометрів газу на рік. Сьогодні цей показник скоротився практично вдвічі. Але ж 30—35 мільярдів кубометрів власного видобутку дали б змогу забезпечити за прийнятною ціною потреби і населення, і бюджетної сфери. А великі комерційні підприємства, пов'язані з металургією, хімічною промисловістю, повинні закуповувати газ за ринковими розцінками — в тієї ж Росії, в Туркменії, в Казахстані — адже свою продукцію вони реалізують за ринковою ціною.

— Оцініть запаси газу в Україні

— На найближчі сто років свого газу в нас точно вистачить. Але родовища потрібно освоювати. І гроші для цього в бюджеті передбачено — от тільки найчастіше використовуються вони не за призначенням.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Фото naftogaz.com

Поступ до миру чи завуальована капітуляція

Коментар щодо протоколу за підсумками тристоронньої зустрічі контактної групи в Мінську

На такі роздуми наштовхує моя загальна оцінка домовленостей, зафіксованих в опублікованому ОБСЄ тексті протоколу за підсумками тристоронньої зустрічі контактної групи в Мінську.

Поясню детальніше, чому я вважаю, що це саме так.

1. В умовах збройної агресії Росії проти України центральним елементом в документі щодо припинення воєнних дій та реалізації мирного плану має бути припинення самої агресії. І саме цій меті має бути підпорядкована така угода чи міжнародні домовленості.

Ми не бачимо в протоколі ні невідкладного виведення російських військ та спецпідрозділів з території Донецької та Луганської областей України, ні прямого зобов'язання Росії щодо припинення транскордонного постачання зброї, боєприпасів та надсилання російських найманців та «добровольців», ні передачі україно-російського кордону під контроль української сторони на всіх ділянках кордону з метою його закриття для нелегального перетину людей та зброї при забезпеченні відповідного міжнародного контролю.

Не бачимо ми і відмови Росії від забороненої Статутом ООН погрози застосування сили у вигляді масованої концентрації російських військ на українському кордоні та домовленості про відведення цих військ від нашого кордону до місць їхньої постійної дислокації.

2. Натомість ми бачимо, що головним змістом цього документа є неприховане втручання в широкий спектр наших внутрішніх справ, а також реалізація спроби змінити конституційний лад України під зовнішнім тиском та, як результат, збройної агресії з боку Росії.

На це спрямовані більшість пунктів протоколу, що фактично передбачають:

— безстрокову відмову України від боротьби проти тероризму, бандитизму та збройного сепаратизму, тобто від наведення конституційного ладу, на частині своєї території;

— відокремлення від України на невизначений час частини її східної території, окупованої нині за допомогою російських військ та спецпідрозділів, із законодавчим наданням їй «особливого статусу», тобто створення українського аналога Придністров'я;

— по суті, федералізацію України як через так звану децентралізацію влади (слід зауважити — не повноважень, а саме влади), так і через політико-правову легітимізацію явища сепаратизму в Україні прийняттям спеціального закону щодо особливого статусу частини території Донеччини та Луганщини, нехай навіть і тимчасового;

— повну та всебічну амністію терористам та бандитам, що скоїли низку особливо тяжких злочинів, зокрема військових злочинів та злочинів проти людяності, через закон про так зване недопущення переслідування та покарання осіб у зв'язку з подіями, які мали місце в окремих районах Донецької та Луганської областей України (до речі, це суперечить навіть недосконалим Женевським домовленостям від 17 квітня 2014 року);

— легітимізацію сепаратистів і терористів у політичному процесі в Україні як через надмірно широке та неконкретизоване використання у протоколі поняття «інклюзивного загальнонаціонального діалогу», так і через проведення якихось сепаратних дострокових місцевих виборів у вигляді окремленому з України сепаратистському анклаві, після яких терористи і бандити стануть «політиками»;

— і, по суті, відмову України від реалізації політики десепаратизації, тобто політики, яка спрямована на протидію і запобігання сепаратизму та подолання наслідків сепаратистської діяльності на території України, закон про яку за моєю ініціативою Верховна Рада ухвалила у першому читанні у липні.

3. Це лише неповний перелік найголовніших неприйнятних для України поступок, які зробив Порошенко Путіну у протоколі. Отже, висновок, який я роблю, полягає в тому, що в цьому документі Україні нав'язано ледь-ледь прихований російський алгоритм вирішення створеного Росією конфлікту, що був озвучений міністром закордонних справ Росії Лавровим ще навесні. Він грубо суперечить Конституції України і нашому законодавству, в тому числі постанові Верховної Ради України, ухваленій за моєю ініціативою в середині квітня, «Про ініціативу міжнародних переговорів щодо деескалації ситуації навколо України», в якій парламент окреслив засадничі цілі та межі таких переговорів з метою недопущення під час їх проведення будь-яких спроб зовнішнього диктату з питань, що належать до внутрішньої компетенції України.

Немає там і відшкодування Росією збитків, зокрема українським громадянам, економіці, соціальній сфері та інфраструктурі, завданих унаслідок її збройної агресії, анексії АР Крим та окупації частини території Донеччини та Луганщини. Отже, на моє переконання, Порошенко, дозволивши Кучмі підписати зазначений протокол, по суті, погодився грати за сценарієм агресора Путіна.

Для мене і, думаю, переважної більшості громадян України такі поступки є неприпустимими. Ми й далі боротимемося за нашу Вітчизну, її незалежність, суверенітет та територіальну цілісність. Путін зрозуміє лише нашу силу. Слава Україні!

Олег ЛЯШКО,
народний депутат України.

РЕАЛІЇ

Журналісти образилися на мотоциклетних «вовків»

У відкритому листі лідерові московського мотоклубу «Ночные волки» Олександру Залдостанову, відомому в соціумі як «хірург» — особистий друг президента Росії, журналісти Криму висловили своє обурення з приводу подій, що відбулися під час і після байк-шоу в Севастополі 8 і 9 серпня. Скривджені працівники ЗМІ нарікали йому за те, що вперше за роки проведення цього заходу в Севастополі місцеві журналісти зіткнулися з відвертим хамством його організаторів.

«Вашим соратникам, друзям і колегам по моторуху, котрі перебували в охороні байк-шоу, варто було б навчитися елементарних правил поведінки у громадських місцях і правил спілкування з людьми. Те, що ваші друзі надягли шкіряні жилетки з написом «Ночные волки», не дає їм права ображати журналістів і простих відвідувачів байк-шоу, штовхати й витягати за комір кореспондентів, які виконують свою роботу, і розбивати дорогу апаратуру. Ваші соратники та друзі образили й принизили як мінімум двох фотокореспондентів і поламали їхню апаратуру. Мова про Світлану Борисовську з «Крымской газеты» і Костянтина Михальчевського з «Крымской правды». Першу «покарали» за те, що вона спробувала сфотографувати, як у юрбу людей біля сцени байк-шоу невідомі кинули димову шашку й почалася тиснява, в якій постраждали дорослі та діти. Другого — за те, що він спробував заступитися за свою колегу перед вашими соратниками, які вважають, що їм дозволено ображати жінку. Потім — взагалі без будь-яких пояснень і спроб розібратися в ситуації — фотокореспондентів вигнали за межі байк-шоу. Перед ними ніхто не вибачився й не запропонував компенсацію матеріального збитку, а всі пошуки діалогу із представниками клубу «Ночные волки» завершувалися лише словами: «Ми вас засудимо». І це тільки два випадки — найнахабнішого і хамського ставлення членів клубу «Ночные волки» до журналістів. Про десяток інших інцидентів... ми просто промовчимо», — пишуть у своєму зверненні журналісти.

На думку журналістів, причиною демаршу став поділ «волками» «акул пера і мікрофона» на гідних і зневажених: «Для кореспондентів федеральних телевізійних каналів було створено всі умови для роботи, для представників інших ЗМІ — ігнорування й особисті образи».

«Ночные волки» — лише гості на кримській землі», — нагадують журналісти й радять О. Залдостанову від імені мотоклубу вибачитися перед постраждалими медійниками та відшкодувати завданий їм матеріальний збиток.

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Після кількамісячної перерви на Хмельниччині відновлено продаж скрапленого газу в балонах за ціною 180 гривень. ПАТ «Хмельницькгаз» закупило на аукціоні 430 тонн пального. Запасу має вистачити для забезпечення поточних потреб подолян. Як уже повідомлялося, з лютого нинішнього року такі аукціони не проводилися, в результаті чого вартість газу за комерційною ціною зросла до 360 гривень, *передає наш власкор Ірина Козак*

Завдяки втручанню прокуратури цього року мешканцям Рівненщини виплачено 2,1 мільйона гривень заборгованої заробітної плати, *повідомляє наш власкор Олександра Юркова*

Помилки чиновників. Хто виправлятиме?

Свою допомогу пропонують громадські активісти «Народної сили»

Тим, що люди перестали довіряти владі, нині нікого не здивуєш. Як і тим, що різні громадські та політичні організації в тій чи іншій формі протиставляють себе їй. Хмельницька асоціація громадських організацій «Народна сила» вирішила діяти інакше: не просто висловила свої претензії до міської ради, а запропонувала діяти разом, щоб розв'язати найгарячіші для мешканців міста проблеми.

Чи вдасться активістам знайти спільну мову з можновладцями і наскільки продуктивною буде їхня співпраця — покаже час. Та вже після першого діалогу стало очевидно, що долати кризові моменти, виправляти помилки не так уже й просто.

Загалом ставлення навіть до новоствореної асоціації далеко не у всіх однозначне. За словами Івана Бухала, голови об'єднання, депутата міської ради, а в минулому — очільника міста, людини, добре відомої хмельничанам багатьма своїми справами, дехто із теперішніх народних обранців не те що не сприйняв серйозно її створення, а й дозволив собі образливі висловлювання. Втім, із ними навряд чи варто було посперечатися. Бо асоціація об'єднала 38 громадських організацій різних напрямів і створених у різний час. До них входять майже 52 тисячі хмельничан. По-різному можна оцінювати цю цифру, можливо, у формальних звітах вона дещо вища від кількості тих, хто веде активну роботу. Та об'єднати свої зусилля вирішили і зовсім невеликі колективи, і такі добре відомі та досить потужні організації, як спілки «афганців», чорнобильців, дітей війни...

У кожної з громадських організацій свої пріоритети, і, зрештою, вони створені для того, щоб захищати інтереси певних соціальних груп. Та важливим є те, що згуртувалися вони для вирішення не своїх, а спільних для міста проблем. І всі готові надавати підтримку. Причому в найширшому розумінні слова — від поради, а її таки можуть дати колишні керівники різних структур з багаторічним досвідом роботи, до матеріальних інвестицій, які можуть вкласти підприємці. Від участі у благодійних акціях, що є основою низки гуманітарних спілок, до кадрової підтримки Збройних Сил з боку колишніх військових та «афганців».

— Громада хоче, щоб до неї дослухалася влада. То давайте об'єднуватися і не просто говорити про наші проблеми, а намагатися разом їх розв'язувати, — каже Іван Бухал. — При цьому хочемо бути не опонентами, а насамперед однодумцями.

Здавалося б, кращої форми для співпраці влади і громади не знайти. Та не все так просто. Тим паче що взялися за надто складні питання.

Знайти можна навіть квартири і землю

Одна з найважливіших проблем — забезпечення житлом чорнобильців.

— За останні 28 років ми отримали від держави лише дві квартири для чорнобильців, які перебувають у черзі на житло. А таких у місті — 860, — розповів голова міської організації чорнобильців Володимир Лук'янчук. — І це в той час, коли законодавство дозволяє виділити для наших пільговиків до 15 відсотків державного житла.

Та насправді таке житло не будують, закон не працює, а сотні родин залишаються без квартир. Ситуація, здається, безвихідна. Тим паче що гальмується вона не на місцях — проблема має загальнодержавний характер. Та, виявляється, і з таких глухих кутів можна знайти вихід. Так, міська рада виділила для чорнобильської організації земельну ділянку під спорудження будинку в одному з мікрорайонів міста. Тепер її можуть передати забудовнику і натомість отримати у нього певну кількість квартир. Виявляється, не така вже й безвихідь. Особливо, якщо правильно розпорядитися міською землею.

Щоправда, поки що майбутні квартири лише на паперах і в проектах. Але натхненні таким перебігом подій чорнобильці нині ставлять питання вже й про те, щоб отримати дачні ділянки і місця під гаражі. Пропонують свої варіанти, як розподілити кошти на ліки і профінансувати лікування чорнобильців. Усе це потребує не таких уже й великих бюджетних затрат. Тож громадським активістам залишається одне: не відступати від свого.

Коли невигідно всім, крім одного підприємця

Не слід думати, що компроміси з владою, а тим паче — з бюджетом, знаходити просто. Не секрет, що інтереси громади часто програвали та й нині програють у двобої з особистою вигодою чи то можновладця, чи то бізнесмена. Саме конфлікт таких інтересів побачили учасники «Народної сили», аналізуючи проблему платних місць для паркування. Чомусь вони з'являються у дуже незручних для водіїв та пасажирів місцях, але їх немає там, де було передбачено облаштування парко-місць.

Керівник приватної науково-технічної фірми «Союз» Юрій Козловський протягом восьми років пройшов через 182 судових засідання, доводячи своє право на володіння земельною ділянкою, яку було виділено міською владою у 1994 році. Тепер у пошуках справедливості змушений звернутися по підтримку до асоціації «Народна сила».

— Свого часу ми ухвалили рішення про знесення кількох будинків. На їх місці мала з'явитися стоянка спеціально для відвідувачів головного продовольчого ринку, — розповідає Іван Бухал. — Але розбудувався тільки базар, зайнявши навіть навколишні тротуари. Не кажучи вже про те, що всі дороги біля нього перетворилися на стоянки. Але влада закриває на це очі. Очевидно, не хоче псувати стосунків із керівником ринку.

Зате вирішили облаштувати платну стоянку на площі біля залізничного вокзалу. Причому підприємець, який виграв тендер, розставив кордони парковки так, що тепер на проїжджій частині дві машини не те що зупинитися для висадки пасажирів, а й навіть розминутися не можуть.

Водії вперто не хочуть платити за те, що змушені паркуватися на декілька хвилин, щоб провести чи зустріти пасажирів. У результаті міський бюджет від такої новації фактично нічого не виграв — надходження копійчані. А от незручностей для хмельничан, котрі тепер змушені залишати свої авто мало не за квартал від вокзалу і чимчикувати до потягів із валізами в руках, істотно додалося.

Висновок напрошується один: таке рішення — помилкове. Потрібно шукати інші варіанти, щоб усім — пасажирам, водіям і міському бюджету — було зручно і вигідно. Та чи готова влада робити правильні висновки зі своїх помилок?

Далеко не завжди. Особливо, коли йдеться про особисті інтереси. Тоді в законах знаходяться такі зачіпки, а суди ухвалюють такі рішення, що про об'єктивність, чесність і моральність годі й казати. Науково-технічна фірма «Союз» пройшла вже через понад 180 (!) судових засідань, доводячи своє право на виділену їй міською радою ще у 1990-х роках земельну ділянку. Але з 2006-го на її частину почала претендувати сусідня компанія. Бо раптом виявилося, що виділена їй ділянка частково накладається на «союзівську».

Навіть елементарна логіка підказує, що не можуть старі межові знаки налізти на нові. Очевидно, все відбулося навпаки. Після багаторічних розглядів справи у судах різних інстанцій Вищий адміністративний суд визнав, що немає жодної спірної ділянки, а є лише територія фірми «Союз», на яку претендує інша компанія. І вже б на цьому крапку поставити. Та обласний суд раптом скасовує рішення вищої інстанції (!), а на сесії міськради ухвалюють рішення про продовження оренди захопленої у такий спосіб території.

Таке рішення влади призвело до нових протистоянь між двома сусідніми фірмами. «Союз» освячує територію, ставить хрести і зводить капличку на спірній території, де планує розпочати будівництво храму, недільної школи і лікарні. Опоненти нищать хрести, впритул до культових споруд встановлюють туалети і торговельні кіоски...

Одне слово, війна триває. А виявляється, її могло і не бути, якби міська рада не ухвалила завідомо помилкові рішення. Спочатку про виділення земельної ділянки поверх уже виданої. Потім про продовження терміну її оренди.

Чому влада допускає такі помилки, залишається лише здогадуватися. Але рано чи пізно хтось має їх виправляти.

Сьогодні після восьми років судових слухань, численних рейдерських атак і просто хуліганських нападів керівник фірми «Союз» Юрій Козловський прийшов шукати підтримки у «Народної сили». Правники і фахівці готові допомогти. Але чи вистачить у чиновників сили духу та мужності визнати свої помилки, а головне — виправити їх? Без цього формат нових стосунків між владою та громадою не можливий.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Фото автора.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

У дитсадках складують спиртні напої

Масові грубі порушення було виявлено в дитячих садках Кіровського району Дніпропетровська.

Як повідомили в прокуратурі міста, під час перевірки було встановлено, що в дошкільних закладах району продукти харчування зберігаються неналежним чином. Крім цього, не дотримуються норм харчування на дитину, у приміщеннях не проводиться вологе прибирання. А в одному з дитсадків у коморі завгоспа разом із крупами й іншими продукти харчування для дітей виявили алкогольні напої.

За підсумками перевірок шістьох посадових осіб, серед яких директори, завгоспи і медперсонал, притягнуто до дисциплінарної відповідальності. Голові райвиконкому внесено припис усунути виявлені порушення.

Вл. інф.

Опікун привласнив кошти інвалідів

На Івано-Франківщині розпочато кримінальне провадження стосовно опікуна, котрий вкрав кошти у своїх немічних родичів. Факт зловживання виявлено під час прокурорської перевірки. Як з'ясувалося, 56-річний мешканець села Оболоня Долинського району привласнив 23 тисячі гривень, переданих йому після смерті батьків двох інвалідів, та дванадцять тисяч гривень соціальної допомоги.

Отримавши на початку року опіку над двома недієздатними братами, їхній родич не поспішав про них дбати. Щомісяця чоловік отримував соціальну допомогу, а інваліди мешкали в антисанітарних умовах, голодували, рятувалися тим, що час від часу харчувалися у сусідів.

Як повідомили у пресслужбі прокуратури області, наразі триває досудове розслідування.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

ЦИФРА

Майже 3 млн. грн.

уже сплатили з початку року до місцевих скарбниць 1917 селянських господарств Херсонщини, що перебувають на спрощеній системі оподаткування, повідомляє прес-служба Головного управління ДФС в області.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

«Мої милі українці» вирушають на міжнародний фестиваль

Однойменну кінокартину письменника і сценариста з Новомиргорода Олександра Жовни запросили до участі у кінофестивалі «Молодість».

Перший успіх новий фільм, присвячений відомому землякові, філософу, інженеру, козаку-характернику Степану Кожум'яці, мав уже під час презентації, яка відбулася в рідному місті митця наприкінці серпня.

Нагадаємо, що «Молодість» — одна з найбільших кіноподій України та Східної Європи за версією Міжнародної асоціації кінопродюсерів. Триває кінофорум традиційно в Києві в останню декаду жовтня.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

Повернувся, щоб боронити рідних і всю країну

Майже місяць тому в складі 17-ї окремої танкової бригади прибув на Донеччину — в найгарячіші точки ведення бойових дій — під Амвросіївку, Іловайськ, 22-річний навідник танка Ігор Іванченко з Успенки. Екіпаж у складі командира машини молодшого сержанта Сергія Ісаєва, навідника Ігоря Іванченка та механіка-водія Євгена Мартинюка брав участь у запеклих боях, показуючи приклади справжнього героїзму, військової витривалості та професійної кмітливості. Танк кілька разів горів, потрапляв під шквальний обстріл з мінометів, гранатометів, «Градів» і, навіть перебуваючи в несправному стані, продовжував бій та виконував бойові завдання.

Пройшовши лікування в госпіталі, Ігор Іванченко отримав коротеньку відпустку і приїхав додому в рідне село. Домовляємося про зустріч, очікуємо побачити кремезного військового, натомість назустріч виходить зовсім юний хлопчина, лише погляд видає — встиг пройти справжнє пекло...

Після закінчення школи та здобуття будівельної професії Ігор вирішив замість строкової проходити службу за контрактом. У частині, яка базувалася в Кривому Розі, швидко засвоював військову науку. Та навіть на думку не спадало, що дуже скоро доведеться застосовувати свої вміння у справжньому, а не навчальному бою.

Перед відправкою в зону АТО взвод пройшов прискорене навчання. З восьми машин відібрали чотири, в тому числі — екіпаж, в якому служив Ігор, як один із кращих для успішного виконання бойових завдань. Про те, що їде воювати, додому не повідомляв, не хотів хвилювати рідних.

— Коли прибули в пункт призначення, — розповідає молодий військовий, — зрозуміли — це не навчання. Тут справжня війна — постійні обстріли, бої, щосекундна напруга від небезпеки бути вдалою мішенню. Після чергового бою зателефонував батько, і я не зміг приховати, що вже на війні, — він зрозумів це по голосу. Поряд з ним стояла мама. Так мої батьки дізналися, де я.

Бойове хрещення екіпаж танка Т-64 пройшов поблизу Авдіївки, де охороняв блокпост. Під шаленим натиском терористів, обстрілами з «Градів», мінометів та снайперів двом танкам та двом БМП доводилось прикривати відступ піхоти. Відійшли в більш-менш безпечне місце, замаскували техніку в лісосмузі. Але були виявлені. Знову розпочався бій. Танк витримав шість ударів з гранатомета. Прийнявши вогонь на себе, дав можливість піхоті відійти.

— Ми теж уже хотіли відступати, — розповідає Ігор, — але побачили, що заглухла одна з БМП. Спробували штовхнути, щоб завести, та вона з'їхала в кювет. Поки намагалися витягти машину, отримали ще два удари з гранатомета, які пошкодили танк. Таки довелося відступати. Поки їхали до блокпоста, двічі перегрівався мотор і ми загоралися. Щоб загасити, брали воду в місцевого населення.

Хлопці майже півтори доби перебували під вогнем. На щастя, всі троє членів екіпажу залишилися живими-здоровими. Поблизу Горлівки на блокпості пошкоджений танк замінили на новий, і екіпаж знову кинувся в бій.

— Обстріли велися постійно, фактично не припинялися, — зазначив Ігор. — Спали ми переважно в танку, а будили нас вранці ворожі міномети.

Справжній подвиг екіпаж здійснив під Іловайськом. Бойовики вкрили українських військових шквальним вогнем, використовуючи «Гради» та гаубиці, а потім прорвалися через блокпост. Танкістам потрібно було прикривати своєю бронею піхоту, прийнявши вогонь на себе. Виявилося, що в новій машині не працює механізм досилання снарядів. Командир Сергій Ісаєв виявив неабияку військову кмітливість — дав наказ розганяти танк та різко гальмувати. Таким чином снаряд досилався силою інерції і частково не боєздатний танк продовжував бій. Після цього вогняного пекла хлопці повернулися в Горлівку, де відремонтували танкову гармату, і знову — на передову.

Бій за черговий населений пункт вкотре засвідчив героїзм та військову майстерність екіпажу. На господарському дворі одного з сільгосппідприємств влаштували засідку бойовики. З ними вів перестрілку взвод батальйону «Донбас», який попросив підтримати та забрати з поля бою пораненого бійця.

Екіпаж Т-64 увірвався на територію підприємства.

— Побачили багато поранених, — розповідає Ігор Іванченко. — Але не було зрозуміло, хто свій, а хто — ворог. Вибухом пошкодило башту (екіпаж врятувала фара). Відстрілюючись, вивезли у безпечне місце пораненого, якого завантажили на броню його товариші. Командир доповів начальству: в танке не працює гармата. Але нам сказали, що потрібно допомогти «Азову» відбити у бойовиків один із населених пунктів...

Щоб уникнути втрат серед піхотинців, танкістам належало зробити розвідку боєм. Міною пошкодило башту машини, а Ігор відчув сильний біль — аж до втрати свідомості. Отримавши поранення в голову, мужньо продовжував стріляти.

Герой-танкіст Ігор Іванченко.

— Хлопці витягли мене з танка, — веде далі Ігор. — Посадили в «Хаммер», зробили перев'язку і відправили в госпіталь — спочатку в Старобешеве, потім — у Маріуполь, а звідти — разом з іншими пораненими вертольотом доставили в Дніпропетровськ.

Уже в госпіталі з волонтерського телефону (свій мобільний втратив у бою) Ігор подзвонив додому...

Звідти до сина не могли додзвонитися майже тиждень. А серце матері вже відчувало біду. Звернулись у військкомат, а там лише руками розвели, мовляв: відсутність поганих новин — це вже добра новина. Тільки почувши голос сина, жінка з полегшенням зітхнула.

Лікувався Ігор Іванченко лише тиждень, ще кілька днів перебував вдома. Щоб побути з рідними, які дуже за ним скучали, — з чотирирічною сестричкою Юлечкою, братом Максимом, батьками. А невдовзі Ігор заявив: «Не можу довго відсиджуватись вдома, коли мій екіпаж там».

Хоч і дуже гірко їм було відпускати рідну людину в пекло війни, та родина Іванченків знову провела свого старшого сина воювати. Він покинув рідну сім'ю, Успенку, Онуфріївщину, щоб боронити їх і всю Україну від військових найманців. Бойового настрою додають віра в краще та підтримка рідних і земляків.

Спасибі вам, хлопці! Повертайтеся додому живими й неушкодженими!

Руслана СОРОКА,
Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

Фото з сімейного архіву.

Телекомунікації об'єднують світ

Сьогодні ні для кого не таємниця, що саме інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ) є тією основою, на базі якої будується нове суспільство — суспільство, засноване на знаннях. Це стає можливим завдяки появі нових винаходів, які дають змогу зробити обмін інформацією між людьми швидшим, надійнішим, якіснішим, безпечнішим та дешевшим. Протягом останніх десятиріч Україна відверто відставала в створенні нових телекомунікаційних технологій і виступала лише імпортером сучасного обладнання та програмного забезпечення. Однак сьогодні, завдяки плідній роботі вітчизняних вчених, Україна ступила на принципово новий шлях — шлях перетворення на одного зі світових лідерів в цій сфері.

Яскравим прикладом такої роботи є цикл наукових праць під загальною назвою «Технологічні, організаційні та регуляторні засади побудови телекомунікаційних мереж сучасних та наступних поколінь», який цього року Одеська національна академія зв'язку ім. О. С. Попова подала на здобуття Державної премії України в галузі науки і техніки. Авторський колектив цієї роботи, а саме: д. т. н. Васіліу Є. В., д. е. н. Гранатуров В. М., к. т. н. Гуляєв К. Д., к. ф.-м. н. Дейнека І. В., Івлєв Ю. В., Кайденко М. М., к. т. н. Каптур В. А., д. т. н. Ложковський А. Г. та д. т. н. Тіхонов В. І., складається з представників найпотужніших українських наукових шкіл в галузі телекомунікацій і включає в себе і відомих на весь світ науковців-теоретиків, і перспективних дослідників-практиків, які власноруч започаткували цілу низку сучасних бізнес-проектів на вітчизняному телекомунікаційному ринку.

Зокрема, в межах представленої роботи запропоновано дві принципово нові телекомунікаційні технології — UA-ITT та EX, які є вдосконаленою альтернативою основному стеку протоколів мережі Інтернет. Їх використання дає змогу не тільки в рази підвищити швидкість передавання інформації та скоротити енергоспоживання обладнання, а й підняти надійність, якість та безпечність зв'язку на принципово новий рівень.

Також авторами представленої роботи виконані піонерські в Україні теоретичні дослідження в сфері квантової криптографії, яка бурхливо розвивається в останні два десятиріччя. Українським вченим вдалося спроектувати таку систему зв'язку, що завжди може виявляти підслуховування, чого не забезпечують повною мірою ніякі традиційні методи захисту комунікацій.

На окрему увагу заслуговують представлені в роботі рішення з організації захищеного інтернет-простору для дітей. Роботи одеських вчених в цьому напрямі вже здобули найвищу світову нагороду в сфері інформаційно-комунікаційних технологій за проект «Безпечний інтернет-простір для загальноосвітніх навчальних закладів», отримавши у 2012 році приз Всесвітнього саміту на найвищому рівні з питань інформаційного суспільства в категорії «Кібербезпека та укріплення довіри до ІКТ», і сьогодні черга за їх визнанням на батьківщині дослідників.

Зважаючи на те, що впровадження запропонованих авторами науково-технічних рішень уже дає можливість вітчизняним установам заощаджувати мільйони гривен щорічно, а подальший їх розвиток може мати для держави значно більший економічний ефект, вважаю за доцільне рекомендувати роботу «Технологічні, організаційні та регуляторні засади побудови телекомунікаційних мереж сучасних та наступних поколінь» для присудження Державної премії України в галузі науки і техніки за 2014 рік.

Голова Ради Української асоціації операторів зв'язку «Телас»
Леонід ОШЕРОВ.

ДЕНЬ

№ 175 (5925) СУБОТА, 13 ВЕРЕСНЯ 2014

Сьогодні в Україні хмарно з проясненнями, без опадів. У центральних, західних, східних і північних областях вночі 10—12 градусів тепла, вдень повітря прогріється до 23—25 градусів. На півдні буде тепліше — вдень 25—28 тепла. Вітер північно-східний, 5—10 м/с. У Києві вночі 11—13 градусів тепла, вдень 25—27, сонячно.

ЦЬОГО ДНЯ, 13 ВЕРЕСНЯ

■ **1932.** Народився Ігор Войтович — відомий український учений у галузях надпровідникової електроніки, приладобудування, інформатики, професор, академік НАН України. ■ **1951.** У Києві відкрилася Перша Українська республіканська конференція прихильників миру. ■ **1997.** На полігоні Одеського військового округу «Широкий лан» почалися спільні україно-британсько-польські навчання «Козацький степ-97». ■ **1999.** Пішов з життя Геннадій Кондратенко — український вчений, мікробіолог, професор, ректор Донецького державного медичного інституту ім. Максима Горького (1964—1985).

СПОРТ

Львівські «Карпати» провели низку патріотичних заходів

Разом із вболівальниками і ветеранами УПА футболісти поклали квіти до пам'ятника Степану Бандері — символу національно-визвольного руху українського народу.

Крім того, на площі перед пам'ятником карпатівці представили ветеранам національно-визвольної боротьби, журналістам та вболівальникам новий, абсолютно ексклюзивний комплект червоно-чорної форми. Вона буде резервною для львівських футболістів. Презентували її перед публікою Володимир Костевич, Олег Голодюк та Ігор Худоб'як.

Розробкою цього варіанта форми займалися дизайнери ФК «Карпати» та технічного партнера клубу ТМ «Joma». До речі, саме в нових червоно-чорних футболках карпатівці зіграють у неділю в Полтаві в матчі проти місцевої «Ворскли».

«Ми завжди раді грати у таких кольорах. Окрім того, ця форма приємна для тіла і зручна», — сказав Володимир Костевич.

Привітати футболістів «Карпат» з новою амуніцією прийшов голова Львівського крайового братства ветеранів ОУН-УПА Олесь Гуменюк, який дав «наказ» гравцям: обов'язково перемагати.

Після покладання квітів та презентації форми «леви» у повному складі вирушили на полігон, що неподалік села Старичі. Зважаючи на важкі для нашої держави часи, кожен чоловік повинен уміти тримати в руках зброю та вправно нею володіти. Військові інструктори навчать футболістів «Карпат» основних навиків поводження з автоматами, снайперськими гвинтівками та гранатометами.

У гандболістів новий президент — Василь Надрага

У Запоріжжі відбувся конгрес Федерації гандболу України, на якому обрали нового президента. За підсумками голосування перемогу здобув народний депутат України четвертого скликання, екс-міністр праці та соціальної політики Василь Надрага, котрий набрав 28 голосів.

Це майже вдвічі більше, ніж у його найближчого переслідувача — дворазової олімпійської чемпіонки Тетяни Кочергіної (15 голосів). Віце-президентами ФГУ обрали ректора Запорізького національного технічного університету, президента ГК «ЗНТУ-ЗАБ» Сергія Бєлікова, а також президента ГК «Карпати» (Ужгород) Олександра Ледиду. Генеральним секретарем ФГУ переобрано киянина Віктора Коноплястого.

Пари визначилися

Футбол. Ньйон (Швейцарія). Відбулося жеребкування пар плей-оф молодіжного Євро-2015 (U-21): Словаччина — Італія, Франція — Швеція, Данія — Ісландія, Англія — Хорватія, Нідерланди — Португалія, Україна — Німеччина, Сербія — Іспанія.

Матчі зіграють 8 і 14 жовтня. Переможці семи дуелей у фінальній стадії приєднаються до господарів змагань — футболістів Чехії.

Жеребкування фінального турніру призначено на 6 листопада в Празі. А заключна частина Євро відбудеться 17—30 червня 2015 року.

До речі, це буде останній чемпіонат континенту за участю восьми збірних. 2017 року фінальний турнір збере 12 команд.

Гуманістична стратегія діє — буде й результат

НАРКОПОЛІТИКА

Яка природа наркозалежності і чому за нею часто ховуються всі негаразди нашого социуму (від травм і стресів до домашнього насильства та проституції)? Скільки наркоторговців потрапило за грати і ліквідовано організованих злочинних угруповань? Що таке «дизайнерські наркотики» і як галюцинації пов'язані з генотипом людини? А головне: карати чи лікувати тих, хто зі зміненою свідомістю? Про ці та багато інших проблем протягом двох днів говорили на міжнародній науково-практичній конференції «Скорочення попиту на наркотики — обнадійлива перспектива оздоровлення людського життя».

Ситуація, як запевняють фахівці, справді обнадійлива. Вже рік діє Стратегія держполітики щодо наркотиків, спрямована на профілактику, лікування та реабілітацію (її дуже високо оцінили європейські колеги). За офіційною статистикою, протягом п'яти останніх років кількість наркозалежних зменшилася на 20 тисяч. Тепер їх 150 тисяч. Цифри не точні, проте тенденція однозначно позитивна. Мало це чи багато і якими методами повертатимуть залежних до нормального життя — визначали провідні фахівці України і світу.

Учасники конференції.

Від першої особи

На жаль чи, скоріше, на щастя, я зовсім не знаюся на наркотиках: не пробувала і не збираюся. Та найбільше боюся, що хтось колись запропонує «дозу» моїм дітям і вони... не втримаються. Саме тому я тут, на конференції: хочу з перших вуст дізнатися, що саме роблять на державному рівні, щоб наркозалежність не затягувала у свої жахливі тенета нові душі? Це знає **голова Державної служби України з контролю за наркотиками Володимир ТИМОШЕНКО (на знімку).**

— Шановний Володимире Андрійовичу, скорочення попиту на наркотики — це результат посиленої боротьби відповідних структур із незаконним обігом наркотиків? І чи вплинули на цю тенденцію події на сході?

— Курс на скорочення попиту на наркотики є провідним у світовій наркополітиці та ефективним засобом вирішення проблем наркоманії, оскільки відкриває реальні можливості для повернення наркозалежних до нормального життя. І дає змогу комплексно розв'язати найгостріші проблеми наркоманії шляхом превенції, лікування, реабілітації, зниження рівня незаконного обігу наркотиків. Саме ці питання й обговорювали на конференції: науково-обгрунтовані стратегії профілактики, здобутки доказової медицини, інноваційні методики реабілітації та ресоціалізації наркозалежних, медико-соціальні аспекти в місцях позбавлення волі тощо. І скорочення попиту — актуальний аспект наркополітики незалежно від регіональних проблем.

— Які методи виявлення наркоманів та наркопритонів? Як саме Держслужба з контролю за наркотиками допомагає залежним позбутися хвороби?

— Методику виявлення наркоманів та притонів розробляють правоохоронні органи, це виняткова їхня компетенція. Наша служба передусім є координуючим органом і виконує моніторингову функцію, яка дає змогу комплексно вивчити ситуацію і підготувати інформаційно-аналітичні матеріали для керівництва держави та правоохоронних органів для ухвалення управлінських рішень та законодавчих актів, спрямованих на контроль чи заборону тих чи інших психоактивних речовин. ДСКН України активно впроваджує новітні світові практики та методи роботи в сфері обігу наркотиків, працює над створенням необхідної для цього нормативної бази. Так, службою було розроблено, а Кабінетом Міністрів України схвалено «Стратегію державної політики щодо наркотиків на період до 2020 року», в якій відображено передові міжнародні підходи до розв'язання проблем наркоманії та наркозлочинності і яка орієнтована передусім на дотримання прав людини, пріоритетність лікувально-профілактичних заходів над кримінально-силовими і каральними. Головне — бачити людину в людині, решта — привід для дискусії.

— У зв'язку зі зростанням свідомості і відповідальності українців, яке спостерігаємо в суспільстві, якою ви бачите роль громадян у боротьбі з наркотиками?

— ДСКН України активно взаємодіє з інститутами громадянського суспільства за усіма напрямами. Громадськість залучається до обговорення проектів нормативно-правових актів, планово-звітної роботи, підготовки основних стратегічних документів служби. При ДСКН України працюють Громадська рада та Науково-експертна рада, в яких задіяні провідні експерти, науковці та представники громадських організацій антинаркотичного спрямування. Окрім того, враховуючи суспільну небезпеку наркоманії, службою задіяно всі можливості для забезпечення громадянам права на конфіденційне звернення. ***На офіційному сайті в розділі «Громадська рада: зворотний зв'язок» кожен громадянин може висловити свою позицію, поставити запитання. Всю цю інформацію уважно вивчають і не залишають без реагування.***

— Ви задоволені результатами конференції?

— Навіть окрилений! Раніше мені не одноразово доводилося чути, що наркоманія — проблема лише нашої служби. Нині ж усі усвідомлюють, що це відповідальність і правоохоронців, і медиків, і освітян, і громадських організацій — усього суспільства. Шлях непростий, але ми долаємо його разом завдяки синергії співпраці, наполегливості, взаєморозумінні і терпінню. А резолюція конференції буде дороговказом у шляхетній місії — спасінні сотень тисяч молодих життів.

Складна наука — профілактика

Конференцію розпочали з обговорення важливості гуманістичної спрямованості наркополітики України. «Повага до життя та людської гідності — ключовий момент, а політика боротьби з наркоманією — питання політичної волі та лідерства», — зауважив **Партік Пеннінкс** (представник Групи Помпіду Ради Європи). «В жодному разі не можна допустити, щоб моралізування та репресивний підхід знову взяли гору», — підтримала **Катрін Ріттер** (експерт з наркополітики зі Швейцарії). А **Томас Замбрански** з Чехії розповів про важливість доказової бази під час ухвалення рішень у наркополітиці.

Представляючи новітні наукові дослідження про вплив наркотиків на організм та структуру ДНК людини, а також про соціальну складову наркозалежності, керівник підрозділу УНЗ ООН **Джільберто Джерра** зазначив, що немає кращої профілактики наркоманії, ніж... взаєморозуміння в родині та спілкування батьків з своїми дітьми.

Маленький нюанс: усі міжнародні експерти висловили підтримку нашій державі в її боротьбі проти воєнної агресії з боку сусідньої країни.

«Наркоманія — величезна транснаціональна соціальна проблема. І навіть під час бойових дій на сході країни ми не повинні припиняти війну, яку веде все людство проти наркотиків. Бо вони також руйнують особистість, сім'ї. І ця війна не може бути не на часі, бо на кону — життя і здоров'я людей. З наркоманією краще працювати на випередження. Якщо ж людина пішла не тим шляхом і усвідомила це, її треба підтримати і дати надію на одужання», — вважає **Наталя Лісневська** (заступник міністра охорони здоров'я України).

Цікаве спостереження висловив і **Семен Глузман** (президент Асоціації психіатрів України): «В Україні визріло громадянське суспільство, а воно — гарантія взаєморозуміння з цивілізованим світом. І цей діалог наблизить нас до перемоги в обох війнах».

Детальний аналіз законодавчого забезпечення державної наркополітики зробив постійний представник ВР в Конституційному Суді академік **Анатолій Селіванов.**

Експерти також обговорювали реалії і доступність замісної терапії, дієві стратегії роботи з криміногенними наркозалежними і допомогу їм у місцях позбавлення волі, міжнародні стандарти з профілактики наркоманії та ефективні освітні заходи серед молоді в школах... Результат плідної дводенної праці — грунтовні рекомендації щодо профілактики, лікування та реабілітації наркохворих, а також стратегічні — для наркополітики України.

Юлія ПОТАПЕНКО.
Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Над номером працювали: Ірина ТИЩЕНКО, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Олександр ПЕКНИЙ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2014 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 12 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 10 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 35 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 37281

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

